ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Ґазета Верховної Ради України ◆ № 58 (308) ◆ Вівторок, 31 березня 1992 року ◆ Ціна 30 коп.

● **НА КОНСУЛЬТАТИВНІЙ НАРАДІ В АЛМА-АТІ ІВАН ПЛЮЩ НЕ ПІДПИСАВ ДОКУМЕНТИ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ МІЖПАРЛАМЕНТСЬКОЇ АСАМБЛЕЇ.**

● ЗАВЕРШИВСЯ ВІЗИТ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ДО ІНДІЇ. Є всі передумови для розширення і зміцнення відносин між двома державами.

● **НАЙБІЛЬШ ВІРОГІДНО, ЩО ПЕРШИМ ПОСЛОМ США В УКРАЇНІ СТАНЕ РОМАН ПОПАДЮК. Зараз він — перший заступник прес-секретаря Президента Сполучених Штатів.**

ПІД головуванням Президента України Л. М. Кравчука 30 березня відбулося засідання Ради оборони України. Обговорювались питання, зв'язані із загостренням обстановки у Республіці Молдова.

Вирішено розробити план відповідних заходів, зокрема щодо зміцнення державного кордону України.

ЩЕ ОДНА частина, яка дислокується на території Одеського військового округу, присягнула на вірність Україні. Минулої неділі її офіцери і прапорщики під командуванням полковника Михайла Кошелевича в урочистій обстановці прийняли присягу і тим самим висловили підтримку доктрині суверенної Української держави з оборонних питань.

РАДА Міністрів Республіки Крим затвердила програму святкування 175-річчя з дня народження великого вірменського і російського живописця Івана Айвазовського. Урочистості почнуться наприкінці літа і завершаться пізньої осені. На півострові пройдуть тижні мистецтв, виставки творів мариніста і його учнів.

СЬОГОДНІ в Москві починає роботу Архієрейський собор Руської православної церкви. Для участі в цьому релігійному форумі відбула делегація керуючих єпархіями Української православної церкви на чолі з митрополитом Київським і Всія України Філаретом.

ХТО НАКАЖЕ ПОВЕРНУТИ?

Саме таким питанням завершилася мирна акція, яку протягом 10 днів проводили у Києві представники кримських татар за рішенням Центральної Ради організації кримсько-татарського національного руху. Під час переговорів з представниками кримських татар керівники парламенту й уряду України наголошували на необхідності вирішення проблем кримсько-татарського народу з урахуванням політичної обстановки й інтересів усіх націй та народностей, що нині мешкають у Криму.

(Закінчення на 4-й стор.).

Фото Андрія КОТЛЯРЧУКА.

ХЛІБ ЗАМІСТЬ ТЕРИКОНІВ

Державний комітет України з геології та використання надр підписав угоду з двома компаніями Великобританії «Рокепорт Лімітед» та «С. Т. С. І. (технолоджі) Лімітед» про ділове співробітництво в галузі переробки відходів вуглевидобутку та вуглезбагачення, що передбачає вилучення з них якісного вугілля та перероблення териконів на будівельні матеріали. Землі, вивільнені з-під териконів, плануться після рекультивації повернути до сільськогосподарського виробництва.

Інвестори мають намір вкласти в цю справу 200 мільйонів доларів, на які буде закуплено сучасну техніку й технологію, навчено персонал тощо. А отримані прибутки фірми реінвестують у розвиток сільського господарства України для організації повного циклу виробництва сільськогосподарської продукції та її реалізації на внутрішньому ринку.

ОУН НА РОЗДОРІЖЖІ

Близько 600 делегатів з України та діаспори провели 28—30 березня конференцію ОУН у київському Будинку вчителя (колись тут засідала Центральна Рада). Виступаючі зробили ряд заяв як економічного, так і суто політичного характеру, у тому числі: про необхідність виходу з СНД, скасування територіальної автономії Криму, реабілітації депортованих народів і повернення їх на батьківщину, безплатну приватизацію та інші. Разом з тим підкреслювалося, що ОУН не ставила на меті стати політичною організацією до остаточного самовизначення, яке має статися на наступному з'їзді. Чим визначатиметься діяльність саме ОУН на етапі існування національної української держави, поки що не зовсім ясно.

В ЕФІРІ «РАДІО ROX»

Сьогодні о 17 годині вперше в ефір з українськими новинами виходить «Студія пана Степана» комерційної радіостанції «Радіо Rox». А потім буде музика, музика, музика. У стереовиконанні. На будь-який смак.

Отже, настроюйте свої приймачі на частоту 70,4 мега герц ультракоротких хвиль.

ФІНАНСИ СПІВАЮТЬ РОМАНСИ

«Республіка знаходиться на межі банкрутства»,— заявив заступник міністра фінансів Естонії Роосе. Нинішній дефіцит бюджету країни становить близько семи мільярдів карбованців. За словами Роосе, щоб вивести економіку республіки з тяжкого становища, необхідно 50—70 мільйонів доларів США.

ЗРАДИЛИ ІНТЕРЕСАМ. АЛЕ ЧИЇМ!

Наказ Державної ради Грузії навести порядок у чотирьох західних містах республіки отримала грузинська національна гвардія. У розповсюдженій з цього приводу заяві говориться, що захоплення кількох міст прихильниками екс-президента Гамсахурдіа є зрадою інтересів Грузії.

З РОСІЄЮ НАЗАВЖДИ

Підтвердили своє бажання залишитися у складі Російської Федерації дві північно-кавказькі республіки. Парламент Північної Осетії проголосував за таке рішення і дав вказівки своїм керівникам підписати федеративний договір. Тим часом, результати референдуму у Карачаєво-Черкесії підтвердили прагнення республіки залишитися частиною Росії.

ВИМАГАЮТЬ ЗВІЛЬНИТИ МЕРА

«Ми не можемо задовольнити деякі вимоги тих людей, які проводять демонстрацію в столиці республіки»,— заявив Президент Таджикистану Набієв. Як повідомило агентство Рейтер, маніфестанти вимагають серед іншого розпуску парламенту і звільнення колишнього мера Душанбе Ікрамова.

У ПРАЦІ ШУКАЮТЬ ІСТИНУ

Голова Верховної Ради України І. Плющ про свою поїздку до Алма-Ати

У п'ятницю пізно ввечері приземлився літак з нашими парламентаріями в аеропорту Бориспіль. Просто біля трапа літака І. Плюща оточили представники телебачення, радіо, газет.

— Це не перша зустріч, Іване Степановичу, голів парламентів країн — членів СНД. Як вона проходила і що принесла?

— Дійсно, така зустріч не перша, і цього разу я задоволений нею. Передусім, вона проходила без будь-якого тиску жодної із сторін. Головуючий Нурсултан Назарбаєв притаманною йому спокійною манерою ведення одразу вніс добрий дух у цю робочу зустріч.

Зрозуміло, що задовго до нашого зібрання експерти попрацювали над основними документами.

Перша зустріч, як пам'ятаєте, відбулася в Мінську на рівні заступників голів Верховних Рад, друга — в Москві. І ось третя.

П'ять документів розглядалося в Алма-Аті. Назву їх коротко. Перший з них — створення міжпарламентської асамблеї, проти якої ми висловлювалися ще в Москві.

Другий — це порядок денний самого нашого засідання.

Третім документом було створення положення про Міжпарламентську асамблею.

Четвертий — домовленості щодо фінансово-кредитної системи.

І, нарешті, п'ятий, що з'явився з ініціативи України: співдружність на базі постійних комісій, комітетів і депутатських груп з участю широкого кола експертів, спеціалістів з різних проблем.

З'явився ще один протокол — документ про інформаційну забезпеченість Верховних Рад щодо їхньої роботи.

Коли обговорювали порядок денний, як кажуть, по колу, ми запропонували першим розглянути питання про Міжпарламентську асамблею. Україна однозначно підтримала ідею про існування консультативного центру — з напрацювання проектів документів для національних парламентів, де вони будуть розглянуті й одержать силу закону.

Я хочу підкреслити, що це — вимога часу, вимога життя. Ви знаєте, що в Україну приїжджала безліч делегацій з різних районів — аж до Камчатки і Чукотки. Багаті родовища цих країв освоювалися значною мірою з участю українців, і треба визначити умови, за якими вони там працюватимуть далі. Окрім цього, необхідно вирішити проблеми пенсійного забезпечення, житла. Тобто все, що стосується соціального захисту населення. Отож, як їм жити далі? Якщо ми окремо розглядатимемо законодавчі акти, то вони можуть у чомусь не стикуватися, що може стати приводом для певних конфліктів. Зіставити наші закони з тими, що приймаються в інших регіонах, шукати спільні вирішення завдань.

З п'ятьох документів (а потім з'явився шостий) ми підписали три. Це документи про регулювання кредитно-грошово-фінансових відносин, протокол про забезпечення інформації і про співтовариство, співдружність на рівні постійних комісій і комітетів.

— А з чим не погодилися?

— Не підписали документ про Міжпарламентську асамблею, положення про неї і в зв'язку з цим про перше засідання.

— А які функції пропонувалось покласти на цей орган?

— Це корінне питання. Нас весь час намагалися призвичаїти до цього слова, в якому нібито є щось таке нейтральне і дружнє. Мовляв, чого ви проти такого утворення, як асамблея? Але коли якісь документи будуть напрацьовані в асамблеї за участю фахівців-експертів, то це вже стане спільним законопроектом. Хіба не так? А що коли ці документи ратифікують, схвалять національні парламенти, це стане законом. Розумієте, до чого це веде? Та й механізми діяльності асамблеї незрозумілі. Дехто говорив, що кожен парламент може мати десять представників. Потім — без обмежень. А ці десятеро — що, матимуть голос? Чи кілька? Але як спільний консультативний центр така організація може бути.

Позицію України в ставленні до асамблеї поділяють і інші країни Співдружності. Азербайджан, наприклад, Вірменія та інші.

Консультативний центр, думаю, приведе до взаємозбагачення, і ми поїхали додому з добрим настроєм. Тому що ми не грюкнули дверима, не залишили нараду. Цим самим ми викликали більшу довіру до своєї держави. Водночас не втяглися в якусь підпорядкованість, раду, спільний робочий орган, котрий стояв би над усіма, тим більше, в структурі, що височіла б над усіма.

— Чи були якісь конфлікти при опрацюванні документів робочими групами?

— Я б не стверджував такого. Робота йшла рівно і добре.

Міжпарламентські зустрічі мають стимулювати вирішення пекучих проблем, що виникають між державами колишнього СРСР. Не хочу сказати, що наша зустріч була дуже результативною, але те, що нам треба було вирішити, ми вирішили і розійшлися з настроєм, що нам разом треба працювати і далі — спокійно, без зайвої помпезності.

Розмову записав Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ, парламентський оглядач «Голосу України».

Парламентська хроніка

ПРОБЛЕМИ Є, КВОРУМУ НЕМАЄ

Денне засідання 27 березня

Спостерігаючи за пленарними засіданнями Верховної Ради, дедалі більше людей доходить висновку, що парламент України неспроможний бути повноцінним законодавчим органом державної влади. Обрані в часи тотальної політичної сплячки люди, депутати не тільки не стали колективним мозком нації, її авангардом, а й просто не захотіли чесно виконувати свої обов'язки, використавши Верховну Раду як ситну годівничку.

На денному напівзакритому засіданні (депутати називали його закритим, але журналістів-газетярів ніхто не проганяв) були присутні аж... 176 депутатів із 447. Всі інші напередодні вихідних роз'їхалися по домівках, волюючи спостерігати, як вирішується доля Криму та репресованих комуністичним режимом, вдома, на канапі. Головуючий В. Дурдинець погрожував відсутнім суворими санкціями, але, пригадується, це неодноразово робили до нього і Л. Кравчук, і І. Плющ.

Причини відсутності депутатів на засіданнях — це найчастіше від'їзд на відпочинок додому або вояж за кордон. Причому серед відсутніх як колишня партократія, так і нинішні демократи.

Денне засідання 27 березня уже вкотре нагадувало «базар». Відсутність не лише парламентської, а й елементарної людської культури впадала у вічі. Сварилися навіть спочатку брати по боротьбі з комуністичною диктатурою. Депутат М. Поровський звинуватив депутата С. Головатого в популізмі, оскільки в телепрограмі «Віче» той заявив, що Україна ставиться до проблем кримськотатарського населення як колоніальна держава. До речі, на засіданні робилася спроба розглянути проект Закону «Про розмежування повноважень між Україною та Республікою Крим». Але відсутність кворуму не дозволила приступити до розгляду. Так само, як і відреагувати на події в Придністров'ї. Там ллється кров, нуртує Крим, необхідні радикальні термінові рішення. А народні обранці відсутні на засіданні, бо тещині млинці і закордонні ганчірки для них важать багато більше.

Розглядалися (лише розглядалися) на засіданні поправки до проекту Закону про реабілітацію жертв політичних репресій.

Запитайте у будь-якого десятикласника: хто, насамперед, є жертвами тих репресій в Україні? Він відповість — вояки Української повстанської армії (УПА) та бійці Організації українських націоналістів (ОУН). На жаль, депутатам Л. Скорик, С. Хмарі, М. Гориню, В. Колінцю довелося доводити це повноважному парламентарію, голові Комісії у справах ветеранів, пенсіонерів, інвалідів, репресованих, малозабезпечених і воїнів-інтернаціоналістів М. Науменку, який ніяк не хотів зрозуміти, що підвалини незалежної Української держави, від імені якої він сьогодні виступає, закладали вояки УПА та ОУН. Його жалюгідна аргументація, що вносити їх до Закону не можна, бо не реабілітовано саму організацію, не витримувала ніякої критики. Патріотів, які воювали проти гітлерівського та сталінського фашизму, давно реабілітував український народ.

Засідання було зовсім безплідне, бо будь-яка пропозиція не могла бути розглянута через відсутність кворуму. Депутат С. Пушик, наприклад, говорив про необхідність вжиття термінових заходів щодо ситуації у Збройних Силах України. У військові частини необхідно терміново направити представників Президента, щоб припинити пограбування національного війська.

Депутат О. Мороз, звернувшись до головуючого, пояснив перманентну неявку депутатів на засідання тим, що «через засоби масової інформації весь час поширюється думка про те, що ця Верховна Рада вже не потрібна». Це, мовляв, тисне на психіку людей, і тому вони... змушені часто відпочивати.

Навряд чи допоможуть парламенту обіцяні В. Дурдинцем суворі покарання тих, кому проблеми держави і народу байдужі. Вони злякаються лише тоді, коли відчують, що народ нарешті зрозумів — парламенту необхідна «свіжа кров».

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

ЩО ЗА КАРБОВАНЦІ, А ЩО ЗА КУПОНИ

Урядова комісія по оперативному вирішенню питань, пов'язаних із введенням в обіг купонів багаторазового використання, прийняла ряд рішень про розширення сфери обігу купонів. Так, з 1 квітня 1992 року розрахунки з населенням у купонах, так і в карбованцях вестимуться за побутові, ритуальні послуги та послуги зв'язку, за проживання в готелях, проїзд в усіх видах транспорту, обідню продукцію і покупні товари у громадському харчуванні, за дитяче харчування на молочних кухнях, морозиво у роздрібній торгівлі, товари у магазинах спільних, малих підприємств і кооперативів, у магазинах концернів «Укрхудожпром», «Укрмісцевпром», київської виробничо-торгової фірми «Сувеніри» і Спілки художників України. Такі ж розрахунки провадяться за автомобілі, які реалізуються за цільовими чеками та інвалідам через органи соцзабезу, за товари, виділені рішеннями комісій по розслідуванню нещасних випадків і організації поховання сім'ям загиблих на виробництві шахтарів, працівників інших професій. За купони і карбованці продаватимуться ліки і товари у аптеках та магазинах «Оптика», протезно-ортопедичні вироби, молодняк тварин і птиці для населення, товари на аукціонах, бортах літаків, в зоомагазинах, магазинах посилторгу, а також газети, журнали, інша друкована продукція і товари на підприємствах Мінзв'язку, Союздруку, Держкомпреси, квіти, квитки до театрально-видовищних закладів.

В усіх інших випадках продаж товарів і надання платних послуг населенню здійснюється тільки за купони. Національний банк України разом з відповідними міністерствами і відомствами, органами місцевої влади має забезпечити окрему інкасацію купонів та грошей. Ощадбанку та іншим комерційним банкам України дозволено видавати купонами за бажанням населення покладені до банків у карбованцях особисті заощадження.

Прес-служба Прем'єр-міністра України.

Офіційні візити

БОМБЕЙ СХОЖИЙ НА НЬЮ-ЙОРК І СПІВРОБІТНИЧАТИМЕ З КИЄВОМ

Перше, про що я запитав колег-журналістів, які супроводжували Президента Л. Кравчука під час офіційного візиту до Індії 25—29 березня цього року: «Ну, як там погода?». «Нормально, 40 градусів тепла»,— почув у відповідь. А в Києві дощило і дошкуляв пронизливий вітер. Та політичний клімат двосторонніх відносин визначає, на щастя, не атмосферна температура, а підписані угоди й договори. Л. Кравчук відразу заспокоїв всіх, хто його зустрічав:

— По-перше, ми підписали українсько-індійський Договір про дружбу і співробітництво, а також три угоди: торговельно-економічну, з питань науково-технічного співробітництва і з питань культури. Таким чином, підписано важливі документи, що відкривають новий етап у відносинах між нашими країнами. Якщо до цього додати, що ми скоро обміняємося послами (Індія вже, власне кажучи, визначилася, ми теж приймемо відповідне рішення), то це означає, що буде завершено політико-правовий етап у становленні двосторонніх відносин. Справа залишиться за конкретним механізмом ділових контактів. Обмін бізнесменами, культурними делегаціями тощо. Тобто почнеться нормальна ділова робота.

Зупинившись на візиті до Бомбея, Л. Кравчук порівняв його з американським Нью-Йорком за значенням в економічному житті Індії і розповів про зустріч з бізнесменами. «Ми мали досить тривалу розмову про можливості нашого економічного співробітництва. Тобто про ту сферу, що є сьогодні найважливішою. У нас з Індією давні відносини і ми не починаємо з нуля. Ми їх тільки продовжуємо, розширюємо, закріплюємо. Адже ті зв'язки, які Індія мала з колишнім Союзом, на 60 відсотків виходили на Україну. Є всі підстави налагодити українсько-індійські відносини якнайшвидше. Це найважливіше».

«А як зустрічали в Індії українську делегацію?» — поцікавився хтось із журналістів.

— За протоколом. Нас зустрічали як представників держави, з усіма почестями, що відповідають таким моментам. Атмосфера була дружньою, до нас ставилися з великою повагою, як до держави європейської, масштабної, з великим потенціалом і древньою культурою.

Про долю української ядерної зброї Л. Кравчук сказав те, що говорив завжди: «Вона вивозитиметься під контролем і тільки. Ми ж тимчасово припинили вивезення до встановлення надійного контролю за знищенням, а не назавжди. Наша політика в цьому напрямі не змінилася».

На запитання «Голосу України», чи готова Україна взяти на себе виконання радянсько-індійських угод про постачання зброї в Індію, про що говорили українські міністри, і, таким чином, вигідно прилаштувати той надлишок зброї, що є в республіці, Л. Кравчук відповів: «У нас є різноманітні відносини з Індією, в питаннях військового співробітництва також, і вони не можуть припинитися. Вони будуть розвиватися і цілком природно, що розвиватимуться не тільки в загальноекономічній сфері, а й у військово-технічній. Йде нормальний процес співробітництва».

Ось так. Є надія, що громадяни України зможуть ознайомитися з тисячолітньою культурою Індії не тільки з телебачення, з реклами невідомо чого на київських тролейбусах або за чашечкою індійської кави, за страшні гроші купленої в спекулянтів. Є надія.

Володимир СКАЧКО, спеціальний кореспондент «Голосу України».

ВІЗИТ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ДО ІНДІЇ

25—29 березня ц. р. Президент України Л. М. Кравчук з дружиною відвідав Індію з офіційним візитом на запрошення індійського уряду.

До складу делегації України входили Віце-Прем'єр-міністр України О. І. Слепічев, міністр закордонних справ А. М. Зленко, міністр машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії В. І. Антонов, державний радник Президента М. І. Жулинський, секретар адміністрації Президента М. Г. Хоменко та інші офіційні особи, радники, експерти.

Під час візиту Президент України Л. М. Кравчук і Прем'єр-міністр Індії Нарасімха Рао підписали Договір про дружбу і співробітництво між Україною і Індією. Були підписані також Угода про торговельно-економічне співробітництво, Угода про співробітництво в галузі науки і техніки і Угода про співробітництво в галузі культури, мистецтва, освіти, туризму, спорту та засобів масової інформації.

Обговорювались також питання підписання ближчим часом інших двосторонніх угод, зокрема в галузі торговельного пароплавства, проект якої обговорюється.

Підписані угоди відкривають нову главу відносин між Україною і Індією.

Договір про дружбу і співробітництво між Україною і Індією є першою міждержавною угодою України і Республіки Індія, який закладає правові основи розвитку політичних та інших відносин.

Україна і Республіка Індія будуватимуть свої відносини на принципах суверенної рівності, незастосування сили, територіальної цілісності, невтручання у внутрішні справи одна одної. Договірні Сторони докладатимуть зусиль для збереження миру і до повного роззброєння.

Україна і Республіка Індія розвиватимуть співробітництво в галузі політики та багатьох інших галузях, надаватимуть всебічну допомогу для розширення контактів між своїми громадянами як на приватному, так і на офіційному рівнях.

Вони не будуть брати участь у будь-яких воєнних союзах, спрямованих проти іншої сторони, співпрацюватимуть у справі боротьби проти організованої злочинності, тероризму, торгівлі наркотиками, повітряного і морського піратства.

Договір підлягає ратифікації в кожній з країн і буде зареєстрований у Секретаріаті ООН.

В Угоді про торговельно-економічне співробітництво сторони домовились, на основі рівноправності і взаємної вигоди, сприяти розвиткові торговельно-економічного співробітництва.

Л. М. Кравчук запросив Прем'єр-міністра Індії Нарасімха Рао відвідати Україну з офіційним візитом. Запрошення було з вдячністю прийняте.

Прес-центр МЗС України.

ХТО «ВСТАВИТЬ ОЧІ» ПОВОДИРЯМ

Нотатки небайдужого

ДОПИСУВАЧІ пішли нині якісь нервозні. І дуже суб'єктивні. От, скажімо, відгукуючись на мою попередню публікацію («Солодка кабала» від 12 лютого ц. р.), В. Корнілов з Апостолова Дніпропетровської області звернувся до мене з таким пасажем: «Якщо вам фермерство до вподоби, то беріть землю й покажіть нам, як треба господарювати. Але я впевнений, що ви цього не зробите. Чому? Тому, що ви землі боїтесь, як чорт ладану».

Іти мені у фермери, шановний Василю Сергійовичу, на жаль, запізно. Та й, будьмо відвертими, чи наїдяться хліба з журналістських рук?.. І все ж хочу вас запевнити, що мешканці столиці, в тому числі й журналісти, землі не бояться. Більше того — прагнуть створити її. Питаєте, яким чином? Поясню. Наприклад, мені, як і багатьом щасливчикам з Києва, усміхнулися п'ять соток гиблого болота в сорока кілометрах від квартири. Довелося не тільки засукати рукави, а й вивернути кишені. Адже треба було заплатити за те, щоб мою діляночку «підняли», засипавши чималим шаром піску. А потім я вліз у борги, завозячи на свої бархани глину, землю, торф. За кожну машину цього добра доводилося платити за спекулятивними цінами.

Усе це я розповідаю для того, щоб нагадати: городяни не тільки не бояться землі, а й створюють нові її площі на невгіддях. Гадаю, що ці дії можна розцінювати як любов до землі і до життя.

Інвалід війни М. Авдєєв з Верхньорогачицького району Херсонської області написав довжелезного листа, в якому зазначає, що головний бог на світі — праця. Цей бог дасть нам усе, що треба, і від цього ми будемо щасливі. Але для повного щастя потрібні дисципліна й організованість, яких можна досягти з допомогою законів, указів, котрі видають можновладці.

Мабуть, в усіх міркуваннях ваших, шановний Миколо Федоровичу, є рація. Проте біда в тому, що розуміння дисципліни в нас якесь казарменне. А де казарма, там немає бога, там замість нього командир. Добре, коли командир має розум та совість і, до того ж, над собою командира з такими ж людськими якостями — і так аж до самого вершечка адміністративної піраміди. Проте такого не буває, бо всі ми недосконалі й часто буваємо несправедливі. Так чи не краще обійтися без командирів принаймні на рівні рядового трудівника землі?

Щоб моя думка стала зрозумілою, знову повернуся до п'яти соток, але вже в психологічному ключі. Так-от за наші кревні гроші, за спекулятивними цінами піднято і власними руками насипано землю, на якій уже тягнуться до сонця яблуні, груші, вишні, ягідні кущі. Не дивіться, що ділянočки малі — руки наші в мозолях від тачок та заступів, спини наші гудуть. Ми втратили свої вихідні та заощадження, одержавши замість них важку роботу. Якось випроставшись на хвилинку, я подумав: господи, для чого так викладаюся всі відпустки, всі вихідні? Невже тільки для того, щоб мати на столі якусь нещасну морквину чи цибулину? А якби це в колгоспі — чи гнув би я спину, чи тягав би тачку із землею без передиху? І я собі відповів: річ не в коренеплодах на столі, а в тому, що, впорядковуючи власними руками шматочок землі, людина — істота до болю недовговічна — торкається чогось вічного, доброго. Вона дивиться на плоди рук своїх, і в неї поліпшується настрій. І від цього вона стає щедрішою, кращою, розважливішою. І справді, вона працює на своїй землі для себе і своїх дітей. Їй ні до чого бригадири, обліковці та всякі, Тарасовими словами кажучи, «осавули з нагаями». За ті «чорні» роботи, які людина залюбки виконує на своїй ділянці, вона в колгоспі ні за які її гроші не візьметься.

Чому? Та тому, що вона знає, що то не її. А тепер спробуйте уявити, що вашу діляночку, в яку ви вклали все, що змогли, і яка віддячує вам за це, раптом «усуспільнили». Та від самого такого уявлення ваші очі пригаснуть і все навкруг стане сірим та печальним. Бо місцевість, на якій з людиною не рахуються, втрачає для неї привабливість. А коли територія, на якій права людини не поважають, розпростюється до розмірів держави, то людині нічого не зостається, як тікати за її межі. І виходить: країна гігантська, а жити ніде. Тому люди «голосують» ногами.

Усе це ми вже проходили, результати колгоспізації відомі цілому світові. І я повертаюся думками в ту дикість тільки тому, що вона в нашому суспільстві й по сьогодні не зникла. Проте з цієї дикості треба виходити. Річ у тому, що всі проблеми нашого життя, як на мій розум, виникають у першу чергу навіть не через низький рівень технології чи організації праці, а через те, що чи не кожній людині попередня, а часом уже й нинішня влада стільки разів плюнула в душу, що тепер мало не всі ми здатні хіба що на те, щоб учинити те ж саме своїм кривдникам.

На жаль, за останні десятиліття ми всі втратили певний рівень культури у відносинах між собою. Особливо між представниками влади і населенням. Ці відносини зможуть налагодитися тільки в тому разі, коли наше життя регламентуватимуть обов'язкові для всіх справедливі закони, в додержанні яких представники влади показуватимуть зразок. Ось тоді почнеться повільний і дуже потрібний процес олюднення, «європеїзації» нашого населення.

У листах уже згаданих та інших авторів помітне намагання лякати всіх і себе самих поміщиками, куркулями, наймитами та жебраками, які, мовляв, прийдуть, як тільки настане приватне володіння землею. Розплющіть очі, шановні, і ви побачите цих персонажів у нашому суспільстві. Тільки всіх їх, крім хіба що жебраків, тепер називають по-іншому. Але суть не в назві, а в способі життя!

Ці ж автори дуже потерпають з приводу повернення України на шлях капіталістичного розвитку, маючи на оці ту обставину, що ми досягли куди більшого, а саме соціалістичного способу життя. Яка омана! Порівняйте наше й американське, німецьке чи французьке суспільства і переконаєтеся, що наш так званий зрілий соціалізм і в підметки не годиться суспільному ладові в тих країнах. Після наших ГУЛАГів та голодоморів нам уже ніякий капіталізм не страшний.

«Ви пишете, — майже однаковими словами звертаються до мене В. Корнілов та М. Авдєєв, — що раніше нас вели сліпі поводирі, а тепер їм що, хтось очі повставляв?» Проти того, що колишні поводирі були справді сліпцями, хоч і надто самовпевненими, читачі не заперечують. Вони тільки вважають, що й нині їх ведуть ті ж самі діячі. Це не зовсім правильно. Навіть і в тому разі, коли член ЦК Компартії України в минулому і теперішній Президент України — одна особа. Адже тепер за неї проголосував народ України, який прагне самостійності своїй державі і людського життя для себе. Вловлюєте, як кажуть одесити, дві великі різниці між тим, попереднім, і теперішнім державним статусом діяча? Від усвідомлення цього все в людині змінюється, хода стає державною...

І все ж. Навіть така велика сила, як довір'я народу України, не позбавляє його обранців від (скажемо обережно) деякої аберації зору. Але це не така вже й велика біда, бо, по-перше, висуваємо ми своїх керівників тільки на п'ять літ, а, по-друге, бачили ж очі, що купували... Одне слово, тепер керівники України цілком варті українського народу. А народ — вартий своїх керівників.

А чи всі ми варті кращого життя — про це дізнаємося в недалекому майбутньому. Проте, як би не повернулися справи, народ має рости. Хоча б і для того, щоб з часом висунути із своїх надр нових керівників, зрозуміло, вартих освіченого і свідомого народу.

Борис СИДОРЕНКО.

Телеграфним рядком З Миколаєва

ПОТРІБНИЙ БАТОН НАМ ТУРЕЦЬКИЙ

Спільне підприємство «Шарк-Ніка» відкрило в Миколаєві пекарню-магазин, що виготовляє турецький хліб. Щодоби тут розкуповують до 30 тисяч смачних батонів вагою від 300 до 600 грамів. З місцевого борошна, але на турецькому устаткуванні й за власними рецептами, їх випікають майстри із Стамбула. Такий хліб не черствіє протягом 5 діб.

ТОВАРИСТВО ДЛЯ ВСІХ

У Миколаївському міськвиконкомі зареєстровано ще одне національно-культурне товариство — корейське. Очолив його завідувач кафедрою кораблебудівного інституту В. Лі. Членами товариства можуть стати й представники інших національностей, які бажають вивчати мову, культуру і традиції корейського народу.

ЮНЕ СТОРІЧЧЯ

Сторічний ювілей відзначила найстаріша в Миколаєві дитяча музична школа імені Римського-Корсакова. Нині тут навчається понад 600 дітей.

НЕ РОДИСЬ КРАСИВОЮ!

Виробничо-швейна торговельна фірма «Євіс» оголосила додатковий набір до свого театру моди. Так що переможницям різноманітних конкурсів краси безробіття в Миколаєві не загрожує. Вони демонструватимуть моделі фірми, братимуть участь у телеконкурсах, виставках. За кордоном теж.

Наталя БАБЕНКО.

«НЕ РОЗТЯГНУТИ ПО ШМАТКАХ»

Знайомтесь: Представник Президента

Представником Президента України в Івано-Франківській області призначений Василь ПАВЛИК, перший заступник голови Івано-Франківського облвиконкому.

Василь Павлик, 1938 року народження, випускник Львівського лісотехнічного і Київського політехнічного інститутів, кандидат економічних наук. Трудову біографію розпочав у 1961 році на Івано-Франківщині в об'єднанні «Прикарпатліс».

Люди, які добре знають Павлика, характеризують його як підкреслено ввічливу, виключно чесну, скромну людину. Він противник найменших привілеїв (єдиний з «перших» керівників області ходить на роботу пішки).

Призначення Василя Павлика представником Президента України в Івано-Франківській області місцева преса розцінила як шок для депутатського корпусу обласної Ради. Різко негативно відреагував на нове призначення свого першого заступника її голова, пан Микола Яковина, другий претендент на цю посаду.

Свою думку з цього приводу Василь Остапович сформулював так:

— Заява Миколи Яковини на сесії обласної Ради, в якій прозвучала гостра критика Указу Президента України щодо мого призначення, не була для мене великою несподіванкою, хоча вже не раз доводилось наштовхуватися на тактику недозволених прийомів у боротьбі за владу, яку обрала команда Яковини. Мати найбільшу реальну владу в області й не використати її на благо людей, а підпорядковувати єдиній меті — досягненню ще більшої влади — дивна позиція, чи не правда? Ми з Яковиною мали рівні шанси. Кравчук зупинився на моїй кандидатурі. Це його право.

— Василю Остаповичу, які перші кроки представника Президента України в області?

— Найважливіше, вважаю, зараз, при зміні структури влади, зберегти попередні форми власності, не дати розтягнути область по шматках. Зроблю все від мене залежне, щоб кожна людина, при бажанні, мала земельну ділянку, а значить, почувала себе відносно захищеною морально і матеріально перед ймовірним безробіттям чи іншими соціальними лихоліттями. Передбачаю значні кадрові зміни. В умовах гострого дефіциту бюджету утримувати непомірно роздуті управлінські штати — недозволена розкіш.

— Кандидатури представників Президента в районах області затверджуватимете ви особисто?

— Ні, тільки Леонід Макарович. Моє завдання — запропонувати Президенту ймовірні кандидатури.

— У чому, на вашу думку, сила і слабкість керівника, запорука його успіху чи навпаки? Якими якостями повинна володіти людина, наділена владою?

— Відчуття влади створює ілюзію вседозволеності й безвідповідальності. Але ж довкола — люди. Щось приховати від них, обманути їх практично не вдається нікому. Підірвати ж віру людей у себе — означає покласти край їх довір'ю, повазі, означає загубити справу, за яку взявся. Окрім того, відбувається дискредитація влади, з якою люди пов'язують надії на краще. А це породжує соціальну апатію, занепад.

До всього можна додати, що, за прогнозами астрологів, В. Павлик матиме прекрасне порозуміння з Президентом України Кравчуком, оскільки їх зодіакальні знаки (Козерог і Діва) майже ідеально сходяться в особистісному й діловому співробітництві.

Світлана ВАСИЛЬКІВСЬКА.
Івано-Франківськ.

Телеграфним рядком З Волині

ПОЧАЛИ У ВЕРЕСНІ — ЗАКІНЧИЛИ В БЕРЕЗНІ

Роботу сьомої сесії Луцької міської Ради народних депутатів, яка продовжувалася з вересня минулого до березня нинішнього року, депутати закінчили на оптимістичній ноті. Вони дружно оглянули виставку видань Інституту досліджень Волині у Вінніпезі, яку організували працівники держархіву області.

ПОРУШНИКИ КОРДОНУ

На мосту через Західний Буг у районі міста Устилуга Володимир-Волинського району вісім в'єтнамців порушили українсько-польський кордон. Через годину після переходу їх затримали польські прикордонники і повернули назад. Як пояснили перебіжчики, вони мали намір перебратися через Польщу до Німеччини.

З БАБУСИНОЇ СКРИНІ

Зразки одягу Волинського Полісся, різні побутові речі, якими користувалися наші предки — все це можна побачити у світлиці, що відкрилася недавно у Маяківській середній школі-інтернаті. Відтворено тут і куточок української хати з іконами, вишитими рушниками, старовинним столом, застеленим обрусом.

ПІСЛЯ ЛІБЕРАЛІЗАЦІЇ

За два місяці цього року в продовольчих магазинах Луцька було продано... 450 кілограмів яловичини. А в холодильниках м'ясокомбінату лежить 1700 тонн м'яса.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Коротко

НЕ СПАЛОСЯ, А НІЧ ЯК МОРЕ

В Одесі, на проспекті Шевченка, невстановлені особи замалювали на табличках ім'я Кобзаря. Хоч стояла ніч, не пропущено жодної таблички. Мабуть, ніхто не заважав. Варто відзначити, що ця варварська акція не пов'язана з «поверненням історичного імені» модним нині в Одесі — адже проспект Шевченка своє ім'я отримав при народженні.

Роман КРАКАЛІЯ.
Одеса.

ВСЯКОМУ ГОРОДУ НРАВ І ПРАВА

— цими словами Г. Сковороди можна охарактеризувати рішення Кіровоградського міськвиконкому, який оголосив конкурс на кращий ескіз нового герба і прапора міста. Щодо герба, то можна ще зрозуміти, адже нині існуючий створювався ще в застійну епоху. А навіщо місцевий прапор, коли є державний? Чи, можливо, керівники міста готуються оголосити Кіровоград суверенною республікою?

Микола ВОЛОК.
Кіровоград.

Конференції

НА ШЛЯХУ ДО «ВСЕУКРАЇНСЬКОГО РИНКУ»

Нещодавно відбулася установча конференція консорціуму «Всеукраїнський ринок», метою якого є створення сучасної єдиної інформаційної системи для становлення в Україні ринкової інфраструктури.

Завдання консорціуму полягає в установленні прямих зв'язків між виробниками та споживачами з використанням комп'ютерної системи обміну інформацією та взаємних розрахунків. Це допоможе членам консорціуму координувати зусилля у виробничій, комерційній діяльності, плідно використовувати кооперацію, вирішити проблеми зайнятості, вийти на прямі зв'язки з зарубіжними партнерами шляхом створення вузла супутникового зв'язку і включення до міжнародних комп'ютерних мереж.

Члени консорціуму матимуть змогу користуватися банками законодавчої, науково-технічної та інших видів інформації. Буде створено інформаційні бази даних, розповсюджуватиметься комп'ютерна газета «Всім-всім».

На установчій конференції прийнято Статут, обрано керівні органи. Засновниками консорціуму «Всеукраїнський ринок» стали понад 50 підприємств, в тому числі Українська спілка промисловців та підприємців, Промбудбанк, АТ «Українська біржа», ВО «Електронмаш», КВО ім. Артема, завод «Арсенал», Інститут кібернетики АН України, Головне управління міністерства України у справах роздержавлення власності та демонополізації виробництва.

Правлінню консорціуму доручено до 1 квітня цього року підготувати документи на реорганізацію його в акціонерне товариство і у визначений строк провести установчий з'їзд.

Реєстрацію засновників консорціуму у зв'язку з тим, що не всі підприємства взяли участь в установчій конференції, продовжено до 10 квітня.

Прецедент

У ЛЬОХУ НЕ ВІДСИДИШСЯ

Як повідомила газета «Вечірній Харків», уже не вперше до керівництва Харківського міськвиконкому зверталися деякі голови райвиконкомів з проханням прийняти рішення або винести на розгляд сесії міськради питання про відрахування диференційованої плати за оренду землі з власників металевих гаражів та погребів. Зрозуміло, без такого рішення вони не можуть брати гроші з володарів цієї розкоші. Хоча, як пише газета, для цього майже все готово: частково складені списки порушників, розроблена система винагород за кожний виявлений «незаконний» сусідський льох чи металевий гараж. Платити доведеться всім, від пильного ока «добровільних помічників влади» навряд чи вдасться комусь сховатися. Таким чином райвиконкоми хочуть, очевидно, збільшити прибуткову частину бюджету.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Знай наших!

НЕЗЛАМНІ КАДРИ

Схоже, що слава про колишнього першого секретаря Великоолександрівського райкому компартії, а нині голови райради Василя Семилєтова знову відроджується. Свого часу він «прогримів» тим, що практикував величезну плинність кадрів у своєму районі — цифра сягала близько 70 відсотків. Тож його прізвище відмінювалося і на пленумах, і в пресі.

Нині В. Семилєтов став героєм принаймні двох сесій обласної Ради, йому присвячують критичні матеріали газети. Ухиляється чоловік від виконання Закону про селянське, фермерське господарство — і все! Щосили відбивається від депутатських запитів. Так, один із претендентів на землю в цьому районі О. Тетеря оббиває пороги різних інстанцій вже більше року.

— Мене з вірного шляху не зіб'єш, — говорить В. Семилєтов. — Раніше теж було багато всіляких реорганізацій а який результат? На випадок провалу — відповідати доведеться мені...

Представник Президента по Херсонській області Олександр Мельников причину такої войовничості незламних партійних кадрів назвав відсутністю політичної культури.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.
Херсонська область.

...по шматках»

— ...ник Президента —

...оманда Яковини. Мати найбільшу реальну ...ладу в області й не використати її на бла... людей, а підпорядковувати єдиній меті — досягненню ще більшої влади — дивна ...озиція, чи не правда? Ми з Яковиною ма...и рівні шанси. Кравчук зупинився на моїй ...андидатурі. Це його право.

— Василю Остаповичу, які перші кроки ...редставника Президента України в облас...і?

— Найважливіше, вважаю, зараз, при ...міні структури влади, зберегти попередні ...форми власності, не дати розтягнути об...ласть по шматках. Зроблю все від мене за...лежне, щоб кожна людина, при бажанні, ...мала земельну ділянку, а значить, почувала ...себе відносно захищеною морально і мате...ріально перед ймовірним безробіттям чи ...іншими соціальними лихоліттями. Перед...бачаю значні кадрові зміни. В умовах гост...рого дефіциту бюджету утримувати непо...мірно роздуті управлінські штати — не...дозволена розкіш.

— Кандидатури представників Президента в районах області затверджуватимете ви особисто?

— Ні, тільки Леонід Макарович. Моє завдання — запропонувати Президенту ймовірні кандидатури.

— У чому, на вашу думку, сила і слабкість керівника, запорука його успіху чи навпаки? Якими якостями повинна володіти людина, наділена владою?

— Відчуття влади створює ілюзію вседозволеності й безвідповідальності. Але ж довкола — люди. Щось приховати від них, обманути їх практично не вдається нікому. Підірвати ж віру людей у себе — означає покласти край їх довір'ю, повазі, означає загубити справу, за яку взявся. Окрім того, відбувається дискредитація влади, з якою люди пов'язують надії на краще. А це породжує соціальну апатію, занепад.

До всього можна додати, що, за прогнозами астрологів, В. Павлик матиме прекрасне порозуміння з Президентом України Кравчуком, оскільки їх зодіакальні знаки (Козерог і Діва) майже ідеально сходяться в особистісному й діловому співробітництві.

Світлана ВАСИЛЬКІВСЬКА.
Івано-Франківськ.

Телеграфним рядком З Волині

ПОЧАЛИ У ВЕРЕСНІ — ЗАКІНЧИЛИ В БЕРЕЗНІ

Роботу сьомої сесії Луцької міської Ради народних депутатів, яка продовжувалася з вересня минулого до березня нинішнього року, депутати закінчили на оптимістичній ноті. Вони дружно оглянули виставку видань Інституту досліджень Волині у Вінніпезі, яку організували працівники держархіву області.

ПОРУШНИКИ КОРДОНУ

На мосту через Західний Буг у районі міста Устилуга Володимир-Волинського району вісім в'єтнамців порушили українсько-польський кордон. Через годину після переходу їх затримали польські прикордонники і повернули назад. Як пояснили перебіжчики, вони мали намір перебратися через Польщу до Німеччини.

З БАБУСИНОЇ СКРИНІ

Зразки одягу Волинського Полісся, різні побутові речі, якими користувалися наші предки — все це можна побачити у світлиці, що відкрилася недавно у Маяківській середній школі-інтернаті. Відтворено тут і куточок української хати з іконами, вишитими рушниками, старовинним столом, застеленим обрусом.

ПІСЛЯ ЛІБЕРАЛІЗАЦІЇ

За два місяці цього року в продовольчих магазинах Луцька було продано... 450 кілограмів яловичини. А в холодильниках м'ясокомбінату лежить 1700 тонн м'яса.

Богдан БЕРЕКЕТА.

ХТО НАКАЖЕ ПОВЕРНУТИ?

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Під час мітингу я звернулася до заступника голови меджлісу Ріфата Чубарова:

— Ріфате, як ви будете діяти, якщо в результаті проведення референдуму Крим буде оголошено незалежним?

— По-перше, вважаю, що Верховна Рада України не повинна буде затверджувати результати будь-якого референдуму, який проводитиметься для визначення державного устрою Криму. Це наша принципова позиція. Статус Криму повинен виходити з права нашого народу на самовизначення. Друге, Якщо Верховна Рада все-таки прийматиме якісь рішення з конституювання результату референдуму, що проводиться населенням Криму, яке оселилось там після нашої депортації, ми не погодимося з цим рішенням. Ми у квітні будемо проводити конференцію політичної організації кримських татар. Мені сьогодні бачиться, що переважна більшість членів цієї політичної організації прийме рішення про перехід до більш радикальних дій за відновлення наших прав. Продовження ігнорування наших прав парламентом України — це просто свідчення... Ми повинні були пройти цей етап, аби перейти до більш кардинальних дій. Ми бачимо, що у звичайному плані парламент уникає вирішення цього питання. Ми будемо, спираючись на міжнародне право, вдаватися до більш рішучих дій.

Населенню Криму нічого боятися. Як було зазначено на мітингу, кримські татари не робитимуть нічого, що могло б зашкодити громадянам країни.

Того ж дня шофер «знайомої» машини сказав: «Я бачив, як їх виселяли. Мені було вже 15, так що пам'ятаю. Їх викидали просто серед степу — жінок, дітей і старих. Молоді чомусь не було...»

Катерина ВОРОНЕНКО.

— Україна — морська держава —

БУДУЄТЬСЯ НОВИЙ «КИЇВ»

— Суден з таким ім'ям в історії кораблебудування набереться з півтора десятка, — розповідає київський колекціонер та знавець флоту Олег Столбецький, — окрім добре відомого авіанесучого крейсера «Київ» є ще криголам, нафторудовоз, траулер. Був транспорт «Київ», який торпедував німецький підводний човен 12 квітня 1942 [illegible]оку на шля[illegible] з Арханг[illegible]ська до Анг[illegible]

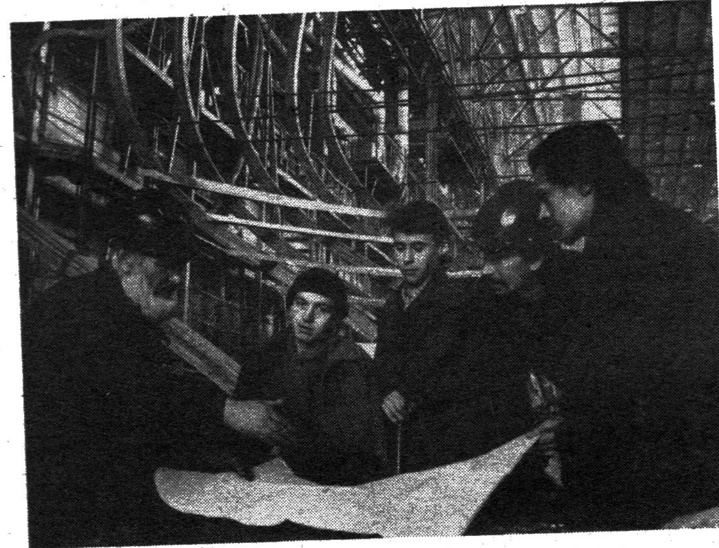
Сьогодні на столичній верфі народжується унікальний дерев'яний вітрильник — копія старовинного брига початку XIX століття. На майбутн[illegible] судні [illegible]тується тран[illegible]антична [illegible]едиція «Ворота світу» у межах програми ЮНЕСКО «П'яте сторіччя зустрічі двох світів». На відміну від свого оригіналу, бриг «Київ» буде оснащений двигуном та сучасним навігаційним обладнанням.

«Відкрити Україну світові» — так стисло можна сформулювати зміст трансатлантичної місії брига. Незважаючи на те, що доба географічних відкриттів залишилася у минулому, Україна була на три з гаком століття винятком. На борту судна, яке заходитиме на шляху до Америки у всі велик[illegible]ортові міста Серед[illegible]зем[illegible]ор'я, буде с[illegible]іальна експозиція, яка розповідатиме про нашу країну.

«Я задоволений, що на щоглі цього судна буде майоріти український прапор. Нехай Україну знають не лише як чорнобильську країну, а й батьківщину козаків-мореплавців», — так відгукнувся на акцію «Ворота світу» українець Петро Кравченко з далекої Австралії.

З тих пір, як на миколаївських верф'ях стали переходити у другій половині XIX століття на випуск суден з металевим корпусом та паровою машиною, традиції дерев'яного вітрильного суднобудування поступово втрачалися. Дякуючи дирекції столичного заводу, яка пішла назустріч ініціативі фірми «Спарт-Аерос», відроджується ціла галузь. І первісток її — бриг з ім'ям міста Києва.

Михайло ГОНЧАР.

На фото: бригада судноскладальників, яка будує «Київ».

Фото Олега СТОЛБЕЦЬКОГО.

— ...енції —

...країнського ринку»

...ми шляхом ...а супутнико... ...включення до ...комп'ютерних ...

...оціуму мати... ...користуватися ...одавчої, нау... ...та інших ви... ... Буде ство... ...йні бази да... ...джуватиметься ...азета «Всім...

...й конферен... ...Статут, обра... ...органи. Засно... ...ціуму «Всеук... ...ок» стали по... ...ємств, в то... ...аїнська спілка ...та підприєм...ців, Промбудбанк, АТ «Українська біржа», ВО «Електронмаш», КВО ім. Артема, завод «Арсенал», Інститут кібернетики АН України, Головне управління міністерства України у справах роздержавлення власності та демонополізації виробництва.

Правлінню консорціуму доручено до 1 квітня цього року підготувати документи на реорганізацію його в акціонерне товариство і у визначений строк провести установчий з'їзд.

Реєстрацію засновників консорціуму у зв'язку з тим, що не всі підприємства взяли участь в установчій конференції, продовжено до 10 квітня.

Прецедент

У ЛЬОХУ НЕ ВІДСИДИШСЯ

Як повідомила газета «Вечірній Харків», уже не вперше до керівництва Харківського міськвиконкому зверталися деякі голови райвиконкомів з проханням прийняти рішення або винести на розгляд сесії міськради питання про відрахування диференційованої плати за оренду землі з власників металевих гаражів та погребів. Зрозуміло, без такого рішення вони не можуть брати гроші з володарів цієї розкоші. Хоча, як пише газета, для цього майже все готово: частково складені списки порушників, розроблена система винагород за кожний виявлений «незаконний» сусідський льох чи металевий гараж. Платити доведеться всім, від пильного ока «добровільних помічників влади» навряд чи вдасться комусь сховатися. Таким чином райвиконкоми хочуть, очевидно, збільшити прибуткову частину бюджету.

Микола КОСИЙ.
Харків.

«РЕКВИЗИРОВАНО В ПОЛЬЗУ РОССИИ»,

проголошують іноземні емісари, вивозячи з України військову техніку та спорядження

Пам'ятаєте, один з персонажів комедії «Весілля в Малинівці» ділив «по правді» майно: «Это мое, это тоже мое, это все время мое...». Схоже, й сьогодні не перевелися нащадки Попандопула. Причому на найвищому, державному рівні. Як тільки Україна заявила про створення власних збройних сил, московське військове керівництво «згадало», що на території сусідньої незалежної держави залишається чимало армійського добра, котре підлягає реквізиції на користь Росії.

Як назвали у «центрі» цю операцію, не знаю, але те, що має вона характер масованої навали, очевидно. Ось лише кілька епізодів, зафіксованих Сумським обласним управлінням служби національної безпеки. За наказом полковника Будильського від імені командування радіотехнічних військ Московського військового округу було демонтовано й підготовлено до відправки з України обладнання радіолокаційної станції одного з постів протиповітряної оборони під Краснопіллям. На чотирьох машинах мали намір вивезти ракети класу «повітря — повітря» за кордон військовослужбовці іншої частини, дислокованої в Глухівському районі. З тих же місць планувалося доставити в Росію кілька десятків тонн військового спорядження. Три МАЗи і два КАМАЗи, приписані до частини, що квартирує у Вінниці, їхали начебто за пальним аж у Тульську область. У кузові КРАЗу виявлено три сотні параболічних антен та радіостанцію далекого сповіщення...

В усіх цих випадках завдяки оперативному втручанню правоохоронних органів і СНБ вдалося поставити заслін незаконному переміщенню армійських вантажів за межі республіки. Але де гарантії, що виконавці секретних директив у бажанні догодити начальству з «червонозоряної» не поведуть колони техніки сусанівськими манівцями? Надибали ж далеко від траси на вантажівку, яка пробивалася по бездоріжжю до «своїх» з електронним вантажем на борту.

— Те, що ми сьогодні спостерігаємо, — каже заступник начальника обласного управління служби національної безпеки О. Бутко, — є наслідком правової невизначеності ситуації. Чому офіцери частин протиракетної оборони, абсолютна більшість яких склала присягу на вірність Україні, змушені діяти в інтересах іншої країни? Тому, що й донині по службі вони підпорядковані Москві. З другого боку, чинне законодавство не дає правоохоронним органам ніяких повноважень для рішучішого запобігання фактам, наведеним вище, притягнення винних до відповідальності. Директиви рівня Верховної Ради, Президента, Кабінету Міністрів, згідно з якими рекомендовано діяти, засекречені, і навіть управління СНБ не має їх текстів. Виходить, роби те, не знаючи що. Кардинально ж вирішити проблему, на мій погляд, можна тільки з узгодженням позицій обох сторін зі спірних майнових питань. Як це практикується у відносинах цивілізованих країн.

Віталій МАКСЮТЕНКО, власний кореспондент «Голосу України».
Суми.

— ...аших! —

...РИ

...лєтов став ге... ...ні двох сесій ... йому присвя... ...і матеріали га... ...ься чоловік від ...кону про селян... ...ке господарство ...или відбивається ...их запитів. Так, ...ндентів на зем... ...районі О. Тете... ...роги різних ін... ...ільше року.

— Мене з вірного шляху не зіб'єш, — говорить В. Семилєтов. — Раніше теж було багато всіляких реорганізацій а який результат? На випадок провалу — відповідати доведеться мені...

Представник Президента по Херсонській області Олександр Мельников причину такої войовничості незламних партійних кадрів назвав відсутністю політичної культури.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.
Херсонська область.

ГОЛОС України

НАКАЖЕ ПОВЕРНУТИ?

тор.).

з зверну-
голови
'барова:
будете
таті про-
у Крим
лежним?
жаю, що
їни не
оджувати
о рефе-
одитиме-
держав-
. Це на-
ція. Ста-
виходити
оду на
уге, Як-
все-таки

прийматиме якісь рішення з конституювання результату референдуму, що проводиться населенням Криму, яке оселилось там після нашої депортації, ми не погодимося з цим рішенням. Ми у квітні будемо проводити конференцію політичної організації кримських татар. Мені сьогодні бачиться, що переважна більшість членів цієї політичної організації прийме рішення про перехід до більш радикальних дій за відновлення наших прав. Продовження ігнорування наших прав парламентом України — це просто свідчення... Ми повинні були пройти цей етап, аби перейти до більш кардинальних дій. Ми бачимо, що у звичайному плані парламент уникає вирішення цього питання. Ми будемо, спираючись на міжнародне право, вдаватися до більш рішучих дій.

Населенню Криму нічого боятися. Як було зазначено на мітингу, кримські татари не робитимуть нічого, що могло б зашкодити громадянам країни.

Того ж дня шофер «знайомої» машини сказав: «Я бачив, як їх виселяли. Мені було вже 15, так що пам'ятаю. Їх викидали просто серед степу — жінок, дітей і старих. Молоді чомусь не було...»

Катерина ВОРОНЕНКО.

Україна — морська держава

ЄТЬСЯ НОВИЙ «КИЇВ»

ім'ям в
ання на-
десятка,
ький ко-
ь флоту
– окрім
несучого
ще кри-
трау-
«Київ»,
мецький
квітня
з Ар-

ній вер-
кальний
ик —
ига по-
На май-
тується
педиція
ах про-
іте сто-
світів».
оригіна-
е осна-
учасним
нням.
світо-
можна
транс-
га. Не-
оба ге-
зали-
Україї-
ом сто-
борту
име на
всі ве-
Серед-
іальна

експозиція, яка розповідатиме про нашу країну.

«Я задоволений, що на щоглі цього судна буде майоріти український прапор. Нехай Україну знають не лише як чорнобильську країну, а й батьківщину козаків-мореплавців», — так відгукнувся на акцію «Ворота світу» українець Петро Кравченко з далекої Австралії.

З тих пір, як на миколаївських верф'ях стали переходити у другій половині XIX століття на випуск суден з металевим корпусом та паровою машиною, традиції дерев'яного вітрильного суднобудування поступово втрачалися. Дякуючи дирекції столичного заводу, яка пішла назустріч ініціативі фірми «Спарт-Аерос», відроджується ціла галузь. І первісток її — бриг з ім'ям міста Києва.

Михайло ГОНЧАР.

На фото: бригада судноскладальників, яка будує «Київ».

Фото Олега СТОЛБЕЦЬКОГО.

...ИРОВАНО В ПОЛЬЗУ РОССИИ»,

...іноземні емісари, вивозячи з України військову техніку та спорядження

персо-
ілля в
правді»
тоже
мое...».
переве-
опула.
у, дер.
тільки
ство-
ройних
ськове
», що
неза-
ається
добра,
ції на

ої» цю
е те,
масо-
. Ось
зафік-
асним
ціона-
казом
го від
радіо-
ковсь-
гу бу-
готов-
країни
ційної
про-
під
ирьох
ивезти

ракети класу «повітря — повітря» за кордон військовослужбовці іншої частини, дислокованої в Глухівському районі. З тих же місць планувалося доставити в Росію кілька десятків тонн військового спорядження. Три МАЗи і два КАМАЗи, приписані до частини, що квартирує у Вінниці, їхали начебто за пальним аж у Тульську область. У кузові КРАЗу виявлено три сотні параболічних антен та радіостанцію далекого сповіщення...

В усіх цих випадках завдяки оперативному втручанню правоохоронних органів і СНБ вдалося поставити заслін незаконному переміщенню армійських вантажів за межі республіки. Але де гарантії, що виконавці секретних директив у бажанні догодити начальству з «червонозоряної» не поведуть колони техніки сусанівськими манівцями? Надибали ж далеко від траси на вантажівку, яка пробивалася по бездоріжжю до «своїх» з електронним вантажем на борту.

— Те, що ми сьогодні спостерігаємо,— каже заступник начальника обласного управління служби національної безпеки О. Бутко, — є наслідком правової невизначеності ситуації. Чому офіцери частин протиракетної оборони, абсолютна більшість яких склала присягу на вірність Україні, змушені діяти в інтересах іншої країни? Тому, що й донині по службі вони підпорядковані Москві. З другого боку, чинне законодавство не дає правоохоронним органам ніяких повноважень для рішучішого запобігання фактам, наведеним вище, притягнення винних до відповідальності. Директиви рівня Верховної Ради, Президента, Кабінету Міністрів, згідно з якими рекомендовано діяти, засекречені, і навіть управління СНБ не має їх текстів. Виходить, роби те, не знаючи що. Кардинально ж вирішити проблему, на мій погляд, можна тільки з узгодженням позицій обох сторін зі спірних майнових питань. Як це практикується у відносинах цивілізованих країн.

Віталій МАКСЮТЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».
Суми.

Спорт

ГОЛИ ПІД ЗАВІСУ

Футбол. Перша ліга

У четвертому турі багато клубів уперше зустрілись із своїми болільниками. Після трьох поразок у гостях житомирське «Полісся» приймало черкаський «Дніпро». Нечисленні глядачі почали залишати стадіон після того, як нападаючий гостей Матвіїв на 47-й хвилині забив м'яч у ворота «Полісся». А розігралися господарі тоді, коли трибуни майже спорожніли. На 81-й хвилині Талько зрівняв рахунок, а ще через чотири хвилини ветеран житомирців Шишков приніс «Поліссю» першу перемогу — 2:1. Думаю, що наступного разу прихильники цього клубу не будуть поспішати з висновками.

Мабуть, тільки через дощ київський стадіон «Динамо» зібрав лише кілька десятків глядачів. Адже зустріч дублерів відомого клубу з лідером групи «А» — «Приладистом» — обіцяла бути цікавою. І хоча зовні кияни у порівнянні з футболістами гостей були схожі на дітей, гру вони показали дорослу. Особливої роботи у Ковтуна, який захищав ворота динамівців, не було. Кияни провели кілька небезпечних атак. Та переможний гол було забито з пенальті. Це на 50-й хвилині зробив Тернавський. А от дублери донецького «Шахтаря» не витримали атак «Скали». Правда, гірники після удару Парашкевича відкрили рахунок на 10-й хвилині. Ковалюк зрівняв його на 26-й хвилині, а потім Бандура вивів «Скалу» вперед. Та перший тайм завершився внічию — 2:2. Це відзначився Коваль. Долю матчу вирішив Бандура, який реалізував пенальті на 84-й хвилині. Отже, 2:3. Цікавим був поєдинок земляків у Кривому Розі, куди нікопольський «Колос» приїхав у ранзі одного з лідерів. «Кривбас», провівши зусиллями Филимонова (23) та Селіхова (87) два «сухі» м'ячі, обійшов «Колос».

А ось результати решти матчів. Група «А»: «Поділля» — «Поліграфтехніка» — 2:2, «Верес» — СКА — 2:0, «Автомобіліст» — «Галичина» — 4:1, «Десна» — «Кристал» (Чортків) — 2:0. Група «Б»: «Хімік» — «Закарпаття» — 1:0, «Вагонобудівник» — «Рось» — 1:2, «Ворскла» — «Кристал» (Херсон) — 0:0, «Шахтар» (Павлоград) — «Артанія» — 0:0.

У групі «А» лідирує «Приладист» — 6 очок, у «Чайки» — 5 очок, по 4 — в «Галичини», «Сталі», «Кристала» (Чортків), «Поліграфтехніки» і «Поділля». У групі «Б» на першому місці херсонський «Кристал» — 7 очок, в «Артанії» — 6, по 5 — у «Кривбаса» й «Хіміка», по 4 — у «Колоса», «Азовця», «Росі».

Сьогодні відбудуться матчі п'ятого туру.

Сергій ЯРОСЛАВОВ.

З СУДДІВСЬКИХ ПРОТОКОЛІВ

Чемпіонат України з футболу. Вища ліга, п'ятий тур.
Перша підгрупа.

«Нива» Вц. — «Карпати». 3:0 (1:0). 12000 глядачів. Суддя В. Звягінцев (Донецьк). Голи: Литвин (5), Хвоя (52), Зубчук (63).
Попереджено львів'янина Сича.

«Кремінь» — «Темп». 1:1 (1:0). 13000 глядачів. Суддя О. Литвиненко (Київ). Голи: Жабченко (26) — у господарів; Довгалець (70) — у гостей.
Попереджено Кшипешту («Кремінь»).

«Таврія» — «Чорноморець». 1:0 (0:0). 7000 глядачів. Суддя С. Сельменський (Ужгород). Гол: Гладишев (76).
Попереджено Яблонського («Чорноморець»).

«Металург» — «Евіс». 2:0 (0:0). 6000 глядачів. Суддя А. Попов (Київ). Голи: Сорокалет (61, з пенальті), Таран (72). Таран на 11-й хвилині не забив з пенальті.
Попереджено миколаєвця Перевезенцева.

Друга підгрупа.

«Дніпро» — «Металіст». 2:1 (2:1). 1500 глядачів. Суддя В. Авдиш (Сімферополь). Голи: Беженар (9, з пенальті). Максимов (34) — у господарів; Колесник (35) — у гостей.

«Зоря»-МАЛС — «Нафтовик». 3:0 (1:0). 6000 глядачів. Суддя В. Шевченко (Київ). Голи: Жеренко (22), Гусейнов (81, 86).
Попереджено В. Єрмака, А. Єрмака (обидва — «Нафтовик»); Севідова («Зоря»-МАЛС).

«Буковина» — СКА. 3:1 (2:0). 8000 глядачів. Суддя В. Онуфер (Ужгород). Голи: Фінкель (3), Березнер (4), Мінтенко (57) — у господарів; Єремєєв (70) — у гостей.

«Прикарпаття» — «Динамо». 0:0. 20000 глядачів. Суддя Я. Грисьо (Львів).

В Івано-Франківську було свято

Коментар

П'ятий тур став приємним для вінницької «Ниви» і луганців, які здобули перші перемоги і «намолотили» чимало. Перервав ланцюг невдач «Дніпро», подолавши вдома в нелегкій боротьбі «Металіст».

Лідером першої підгрупи стала «Таврія», яка досить якісною грою і перемогою над «Чорноморцем» підтвердила свій авторитет.

У другій підгрупі знову на перший рядок вийшла «Буковина». Це їй дозволила перемога над СКА і те, що перше очко втратили кияни, виступаючи в Івано-Франківську.

Зранку в день матчу побував на тренувальній базі «Прикарпаття» в селі Павлівка. Територія — казкова. Є прозоре озеро, навколо гаї і галявини, вкриті килимами пролісків і фіалок. Розмовляв з головним тренером клубу Іваном Краснецьким та його помічником Михайлом Гнатишиним. Вони розповіли, що команда з кожним матчем додає в грі, нарощує міць. Але неначе зачарована, бо ще не забила жодного м'яча...

Не вдалося іванофранківцям розпечатати й ворота киянина Мартінкенаса. Але практично усі з них, які виходили на поле, заслужили найвищий бал, як, до речі, і київський голкіпер.

Практично протягом усього матчу «Прикарпаття» володіло ініціативою. Мобільний, з хорошими швидкостями і високими на зріст гравцями склад добре почувався особливо «на другому поверсі». Не можна сказати, що кияни лише те й робили, що відбивалися. Але то був не їхній день.

Господарі створили чимало небезпечних моментів. Проте «Динамо» рятували то штанга, то воротар.

— Дехто з «доброзичливців» у Москві пророкує занепад українського футболу, — сказав мені арбітр ФІФА Мирослав Ступар. — Але ж подивіться, яке сьогодні свято у людей, а матч який інтригуючий видався і футбол, як на мене, був досить високого рівня. Кияни тепер задумаються над тим, що легкої прогулянки в чемпіонаті у них не буде...

Динамівців у Івано-Франківську зустріли, як рідних. Звісно, трибуни, де зібралася рекордна в чемпіонаті кількість глядачів, підтримували своїх. Але і динамівські атаки й вдалі дії щиро вітали, виявляли чемність і гостинність. Отак би й на всіх стадіонах України — цікава спортивна боротьба і мир та злагода...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Івано-Франківськ — Київ.

Тільки чорний ринок

ГОЛОВУ ПОМІНЯЛИ, АЛЕ...

Заміна Голови правління Національного банку України схожа на пластичну операцію. Новий головний банкір відрізняється від колишнього лише зовні. Принципи його роботи, на думку ділків тіньового світу, залишилися ті ж. Про це свідчить хоча б те, що в сфері валютного обміну жодних змін не сталося. Будемо вважати, що ставки залишилися з минулого тижня, тобто за один долар США банк і надалі платитиме 90 рублів. Якщо врахувати, що на чорному ринку Києва за минулий тиждень «зелений» піднявся ще на 5—7 рублів і коштує сьогодні вже 145—150 рублів, то наш банк відстав від реальності досить істотно. Якби ця політика у валютній сфері нас не зачіпала, можна було б і промовчати. Але ж кожен не обміняний у банківських конторах долар чи франк — це назавжди втрачені закордонні ліки, обладнання, технології, це черговий виток грошової емісії, тобто знецінення купона, це, врешті-решт, тисячі нових безробітних і голодних. Дивує, чому цього так вперто не хочуть зрозуміти у Національному банку? Адже це так просто. За підрахунками тіньовиків сьогодні лише кожен п'ятий іноземний гість України обмінює усі свої гроші у державних пунктах обміну. І перш за все тому, що терміни перебування в Україні незначні (немає часу, щоб узяти за валюту реальну ціну). Решта валюти йде у приватну кишеню, тобто залишається поза контролем держави, причому значну суму з цієї решти вже вдало перекуповують комівояжери з Москви та прибалтійських держав, де курс вищий.

Усі ми пам'ятаємо, як довго наш уряд і парламент шукали валюту, щоб закупити на Заході зерно на цей рік. З горем навпіл знайшли, а висновків не зробили.

Банкові ж, зрозуміло, зайвих клопотів не треба. Хоч би як йому доводили, що вже час дозволити не лише приймати валюту, але й продавати її (причому своїм же громадянам і за реальним ринковим курсом), він вперто не хоче міняти страусячу позу з головою в піску на більш демократичну.

Тим часом, за прогнозами спеціалістів, курс долара на чорному ринку Києва у квітні зросте до 250 рублів (тіньовики впевнені, що рублі ще довго ходитимуть на ринках України, незважаючи на усі заборони їх з боку парламенту, Президента чи уряду). Адже ці питання вирішує лише економіка, а не укази.

Андрій БОЄЧКО,
спеціальний кореспондент економічного відділу «Голосу України».

Черговий по випуску новин Олександр ВИНОКУРОВ. Тел. 441-88-72.

Піонери збільшовиченої ери були завжди готові до боротьби за справу Комуністичної партії Радянського Союзу, отже, мали у цій «святій» боротьбі і запеклого ворога: пам'ятаєте класичне — бий скавтів? Так ось. Першою скінчилася «ера». За нею перестав існувати і сам Радянський Союз. Зійшла з політичної арени Комуністична партія. Не чути запального бою піонерських барабанів. А «вороги» залишилися.

Нині великий інтерес викликають «вороги у квадраті» — українські скавти, тобто пластуни. Здається, дедалі менше залишається тих, хто вірив у створений комуністичною пропагандою імідж Пласту — воєнізованої націоналістичної організації. Навіть журналісти, які зовсім недавно з подачі відповідних органів обурювалися «недитячими іграми пластунів», тепер зовсім спокійно друкують матеріали про «відродження давньої молодіжної організації».

Віра в образ ворога завжди ґрунтується на невігластві. Слава Богу, про Пласт останнім часом пишуть досить багато, інформаційний вакуум поступово заповнюється цікавим та об'єктивним матеріалом. Про українську скавтську організацію вже заговорили на міжнародному рівні — минулого літа представник України Ігор Гринів брав участь у світовій зустрічі скавтів — Джемборі, яка відбулась у Південній Кореї. Прихильно ставиться до Пласту і міжнародна скавтська організація: йдеться про реальність його членства в світовому скавтингу. І все ж в інформації про Пласт є ще чимало «білих плям», «вивести» які просять багато зацікавлених читачів «Голосу України». На роль такого «плямовивідника» ми запросили народного депутата України, пластового сеньйора І. Гриніва, тим більше, що він є керівником інфомаційного центру Пласту.

ПЛАСТУН — ЦЕ ДОБРИЙ ГРОМАДЯНИН

— Ігоре, очевидно, почнемо з ідеї відродження Пласту в Україні. Бурхливий процес національного самопробудження закликав на барикади. У моді став войовничий патріотизм — поява молодіжних політизованих організацій зрозуміла. І раптом вийшов із забуття Пласт — мирний та аполітичний, який не розмахує прапорами, а займається вихованням дітей, за висловом суперсвідомого сумівця, «бавиться в піонервожатого»…

— «Мода диктує закони, які відмирають», — сказав поет. Що тут додати? Народ не може складатися із самих «прапороносців». Ідея ж відродження Пласту виникла не на голому місці — вона прийшла з життя: ми добре знаємо, наскільки важливе виховання всебічно розвинутих людей. Щоб не придумувати велосипеда, ми й скористалися з досвіду молодіжних організацій, які колись діяли в Україні. Одна з них — Пласт — відразу ж привернула увагу чіткою виховною системою: вона ґрунтувалася на правилах гри. (До речі, один з основоположних пластових підручників так і називається — «Велика гра»). Ці правила не придумані зверху, а є результатом спостережень за психологією дитини і викладені з урахуванням особливостей цього віку. У дітей дуже сильне бажання зорганізуватися в «банду» — згадаймо Тома Сойєра. Завдання дорослих — спрямувати цю «банду» на добро. Таким спрямуванням і займаються пластові виховники. І ще одна особливість скавтської педагогіки: дорослий не виховує, а скоріше створює умови для самовиховання.

Пласт на відміну від піонерської організації виховує особистість, а не гвинтика. Та ця особистість — не такий собі супермен, а-ля український Рембо, а людина, яка самовдосконалюється для допомоги іншим. Мета скавтської організації — виховати доброго громадянина, потрібного суспільству.

— Пласту дорікають за «претензію на елітарність», тоді як ніхто не має права ділити дітей на гірших і кращих.

— В організацію приймають усіх бажаючих (за згодою батьків), просто не всі в ній залишаються — занадто високі вимоги ставить Пласт до своїх членів, не кожна дитина готова до важкої роботи по самовдосконаленню. А елітарність слід розуміти не в примітивному значенні: кожна особистість — це і є еліта. Звичайно, скавтська організація не претендує на масовість. Пласт не може прийти на зміну піонерії і при кожній школі мати свій осередок. Ми вже через таке «проходили». Масовість — дуже непевна річ. Втім, це тема іншої розмови.

— Очевидно, Президентові Америки, чи, скажімо, королю Швеції вдалося впоратися із самовдосконаленням: вони пройшли через скавтське виховання. До речі, як і більшість державних мужів Заходу. А тепер ще про одне: хочеш не хочеш, а в нашому заполітизованому суспільстві уникнути політики дуже важко. Чи вдається не поступатися аполітичними принципами?

— Стверджувати, що Пласт зовсім нехтує політику, було б принаймні нещиро: в організації багато дорослих, які належать до різних партій, де активно займаються політикою. Але це їхня особиста справа, а не репрезентація організації. Що ж до Пласту взагалі, то, звичайно, в ті чи інші моменти він змушений робити певні політичні кроки. Наприклад, під час горезвісних серпневих подій, коли під загрозою опинилося життя багатьох людей, Пласт звернувся до своїх членів із закликом активного супротиву агресії й увійшов до Комітету опору диктатурі, який одразу ж було створено у Львові. Як тільки небезпека минула, із членством у Комітеті було покінчено, хоча він як координаційний орган про всяк випадок ще залишався функціонувати. Той «випадок» і є політикою, якої Пласт уникає.

До речі, «непоінформовані люди» (або навпаки, занадто «поінформовані») звинувачували скавтів у «войовничості». Ось піонери, мовляв, інша справа — ходять у білих сорочках, червоних галстуках. Любо подивитися. Разом з тим на другому з'їзді комсомолу, керуючись більшовицькою логікою, заборонили діяльність комуністичних скавтів (такі існували після революції) за їх ...аполітичність, і натомість народилася «невойовнича» піонерська організація, члени якої у восьмирічному віці змушені присягати на вірність справі партії. Це не тільки ганебно, а просто аморально. Так само, як і розгін чотири роки тому вже згадуваних «недитячих ігор пластунів» (між іншим: це були не пластуни, але справа не в цьому). 70 озброєних міліціонерів та комсомольців-оперативників зробили наліт на одинадцятеро дітей, які таборували під Паланиками. А потім ще й зняли фільм, де 10 хвилин з різних ракурсів демонстрували захоплену «зброю»: п'ять кухонних ножів і одну сокирку.

— Змінилася ситуація. Україна нарешті здобула свою державність. Скавтінг готовий прийняти Пласт у свою сім'ю — тепер формальних перешкод для цього немає: ми не колонія, а незалежна країна. Які зміни відбулися у зв'язку з цим у самому Пласті?

— Усі скавтські організації додержують принципу сприяння своїй державі і збереження вірності батьківщині. Це закладено в скавтській обіцянці. Пласт у цьому відношенні не був класичною скавтською організацією: він не визнавав Радянський Союз за державу і ніколи не присягав йому на вірність. Таким чином, українські скавти стояли в опозиції до існуючого ладу. Нині ситуація справді докорінно змінилася: нарешті на перший план виходить автентичність понять «пластун» і «скавт». Тобто, як і належить справжнім скавтам, ми повинні допомогти збудувати міцну державу і сприяти її розвиткові.

— Чи всі члени організації поділяють цю думку? Закоренілa опозиційність — важка недуга, на жаль, притаманна багатьом українцям, які щиро вважають себе патріотами. В принципі, психологія «війни» звичніша, ніж психологія «миру».

— На жаль, так. В організації справді немає одностайності в цьому питанні. Є два погляди на розвиток Пласту. Я назвав би їх ліберально - реформаторським і християнсько-консервативним. Прихильники останнього вважають, що нічого змінювати не треба. Як усе було 70 років тому, так і має бути. Держава поки що не сформована, тому не треба її підтримувати, раптом Україна втратить свою державність і можна залишитися зі своєю доброзичливістю «з носом».

Прихильники першого погляду, до яких належу і я, міркують інакше: ми маємо свою державу і хочемо її вдосконалювати. Для цього Пласт і сповідує вірність Україні. Абстрактний патріотизм гріє серця самих «патріотів», Батьківщині ж від нього жодної користі. Хуторянська психологія тільки шкодить. В інтересах України посісти гідне місце у світовій цивілізації. Тому потрібні контакти зі світом, а не відрубність: ось ми тут такі мудрі українці і плювали на всіх. Самі ж і залишимося заплювані: «всі» далеко попереду — по них не вціліш.

— «Пласт — організація української молоді» — стверджується в його основоположних документах. Чи означає це, що організація закрита для неукраїнців?

— А що таке українська молодь? На мою думку, це молодь України. В усьому світі ніхто не розмежовує понять «нація» і «народ». Там це синоніми. Розумію, історичні обставини змусили зациклитись на «п'ятій графі». Але ми вже говорили про необхідність змін у психології. Тепер треба з точки зору державного, а не переслідуваного народу подати руку допомоги представникам інших національностей, які живуть в Україні і відчувають себе її складовою частиною. Після прийняття Закону про громадянство, після надання всім націям, з нами сущих, права називати Україну своєю батьківщиною, після приєднання до Декларації про права людини і визнання верховенства прав особистості над правами нації відкидати людей тільки за їх неукраїнське походження було б виявом протистояння інтересам Батьківщини. Врешті-решт від такого обмеження — крок не до обмеженості, а до фашизму.

Вступаючи до Пласту: ми присягаємо на вірність Україні. Я б не хотів, щоб ця вірність зводилася до вивчення власного родоводу аж до 12-го коліна — лише з тією метою чи, боронь Боже, немає там домішків чужої крові. Втім, є власне трактування, і є Статут організації. У Статуті ж не закладено ніяких національних обмежень — членом Пласту може бути людина не тільки іншої нації, а й іншої раси (я знайомий із француженкою пластункою, яка має темну шкіру). Головне, щоб вона щиро прагла служити інтересам України.

— Насамперед пластун присягає на вірність Богу, згідно з ідеологією Пласту він виховується на засадах християнської моралі. Отже, питання аналогічне попередньому — Пласт об'єднує лише християн?

— Відповідь також аналогічна: що розуміти під засадами християнської моралі — лише християнство як релігійну течію чи моральні норми, які діють протягом тисячоліть у більшості церков світу (що є поняттям багато ширшим, ніж перше). Звичайно, традиційно ми християни, але будь-яка людина, ідеї якої не суперечать заповідям Божим, не може бути відштовхнута організацією. Врешті-решт це було б не по-Божому. На жаль, не всі згодні з таким підходом: вірність Богові більшість ототожнюють з вірністю Церкві і бачать мету Пласту у вихованні доброго християнина насамперед. Хоча, по суті, це й суперечить статутним вимогам — організація наша понадконфесійна, вона не вчить релігійності, лише вимагає її від своїх членів. Навчання релігійності — справа церкви. Хто ж до якої ходить, значення не повинно мати. Господь один, і він усюди. Вірність Богові — це визнання вищої сили, переважання так званого ідеалістичного погляду над матеріалістичним. Я, до речі, з великою симпатією ставлюсь і до людей, які шукають Бога.

— Ігоре, кілька років тому ви працювали у комсомолі, ідеологія якого суперечить пластовій. Даруйте за нетактовність: ви змінили свої погляди чи «перебудувалися»?

— У моїй біографії взагалі було багато цікавих фрагментів. Починав свою «політичну діяльність» з першого неформального об'єднання у Львові «Товариства Лева», був його головою. Згодом став одним з організаторів Руху, на першому його з'їзді мене обрали до Великої ради Руху. А ще через рік виграв альтернативні вибори на посаду секретаря Львівського міськкому комсомолу з питань національного відродження. Партія мала тоді з міськкомом комсомолу великі клопоти, адже я був першим на їх пам'яті секретарем, який не був членом комуністичної партії. Так що поглядів я не змінював, а не «перебудовуються» тільки фанатики.

— І останнє. Як, на ваш погляд — погляд «постпреда» Пласту в парламенті, держава ставиться до українських скавтів?

— Дуже прихильно. У нас встановилися контакти з постійними комісіями Верховної Ради в справах освіти та молоді (Ігор Юхновський, між іншим, брав найдіяльнішу участь у творенні Пласту, він почесний член організації), співпрацюємо також з Міністерством у справах молоді. Залишаючись незалежними від будь-яких партій, рухів, державних органів, українські скавти, ще раз повторюю, сприятимуть зміцненню української державності, завжди будуть обстоювати інтереси Батьківщини. Тому й держава має бути практично зацікавлена в розвитку Пласту.

Розмову вела Людмила КОХАНЕЦЬ, спеціальний кореспондент «Голосу України».

Аграрний огляд

ХАТУ ПОКИНУВ, ПІШОВ ВОЮВАТИ

за землю для себе і своїх дітей німець з Київщини Микола Штуріккер. Щодня з німецькою педантичністю чоловік кланяється інстанціям. А землі — катма! Правда, котрась із асоціацій фермерів України допомогла взяти мільйонний кредит...

— Вчителюю у Васильківському районі, — розповідає він. — Вже створив кооператив і думав об'єднати з десяток підсобних господарств, поставити молочну переробку, взяти землю. Але голова сільради Коваленко сказав: «Доки я тут власть — земля тобі й не присниться».

Отже, і третьому укладу (який тепер формується на селі) — одноосібникам подекуди не дають звестися на ноги. Бо в них аграрна номенклатура бачить смертельну небезпеку. Але життя бере своє. Приміром, на недавній сесії Цехонівської сільради на Одещині трьом десяткам селян дали землю. Щоправда, за теперішніх цін земля стоїть осібно від волі. Ця скрута об'єднає їх у асоціацію чи кооперативи. А тоді постає проблема лізингових компаній чи бодай пунктів прокату техніки. З легкої руки народного депутата України (віднедавна представника Президента на Дніпропетровщині) Павла Лазаренка в Новомосковському районі його вже створено. Є десяток тракторів, набір сільськогосподарських машин. Загалом тут багато добра зроблено і робиться для фермерства. Відтак Віктор Шевченко, Михайло Саєнко міцно стоять на ногах. Але в Україні таких фермерських господарств небагато. Отож одесити Дикусари і брати Нігреї, тернопільчани Іван Гусар і Микола Томич та інші «міцні» з божою помічччю благополучно відсіються. Позаяк до фермерства йшли роками, вклали в нього капітал. Капітал, який уже зробив обороти і приніс багатство. Але який вихід знайти фермерові Віктору Ковалевському з прикиївського села Погреби? У нього на руках державний акт, рішення сесії сільради про виділення п'яти гектарів. І знову землі — катма.

— Знаєте, для мене це вже скоріше питання честі, — розповідає селянин. — Лише в одні Бровари я бив ноги 37 разів. Хотів сина до землі, до діла прилучити.

Як на мене, в цьому типовому для України випадку можновладцями було зроблено все можливе, аби не було зразка для погребищан. Опісля виснажливих воєн місцевого масштабу у Ковалевського одна надія — представник Президента. Хочеться вірити в щасливий епілог цієї житейської драми. Але чи не є ця віра покликом монархічних генів. Зрештою, чи під силу одній людині (навіть представникові Президента) розплутати вузли земельних суперечок, які в'язалися роками і тепер щодня дов'язуються. Та й чи самі представники готові до радикальної аграрної реформи? Лишається лише покластися на те, що Леонід Кравчук добре засвоїв причини невдач Центральної Ради. Одна з них, як стверджує історик Орест Субтельний — зволікання із змінами на селі.

Колгоспи й радгоспи під дамокловим мечем податків і цін на техніку, пальне, добрива, гербіциди все ж таки сьогодні сіють. Хоча, скажімо, голови колгоспів з Волині знову лякають страйком, мають намір вимагати відставки Президента й розпуску парламенту. Днями довелося бачити взяту в облогу головами колгоспів приймальню міністра сільського господарства і продовольства Василя Ткачука. В руках відозви, вимоги, протести... Ясно, що назріли перегляд цін на аграрну продукцію, ліквідація «ножиць» з промисловою. Інакше цей легіон голів може стати «картою» в руках лівих чи правих радикалів. Мінстат же України повідомляє, що серед південних областей найбільше посіяли ярих і пересіяли озимих Одещина й Миколаївщина. Певний оптимізм привносить недавній виступ віце-прем'єр-міністра України Віктора Ситника перед народними депутатами України, який повідомив, що уряд прийняв рішення про виділення в обмін, продаж і позику 166 тисяч тонн насіння з державних ресурсів. За розрахунками потреба в цілому задовольняється. До того ж ми очікуємо, що обсяг пересіву озимих все ж у нас буде меншим, ніж ми розраховували. Ми очікуємо, що він буде десь на рівні сімсот — вісімсот тисяч гектарів... Вперше окремо виділено 6,5 тисячі тонн насіння в продаж для фермерських господарств.

Розрахунки показують, що на березень—квітень місяць, а це найнапруженіший період весняно-польових робіт, нам потрібно 852 тисячі тонн бензину. Ми матимемо 731 тисячу. Не достає 121 тисячі тонн. Що стосується дизпалива, то тут потребуємо 1 мільйон 300 тисяч тонн, а матимемо 1 мільйон 479 тисяч. Враховуючи нестачу бензину, уряд прийняв рішення відпустити з резерву, а також за рахунок Міністерства оборони 363 тисячі тонн дизпалива і 41 тисячу тонн бензину.

Добре, що багато хто заздалегідь подбав про посівну.

— Ми зробили обласний бартер: обміняли свої продукти на тюменську нафту, — розповідає представник Президента на Дніпропетровщині Павло Лазаренко.— Важче з дизельним паливом. Оскільки, військові заламують ціну!

Та повернімося до земельної реформи. За даними з компетентних джерел, коштів, виділених урядом на її проведення, сьогодні надто мало. До того ж далося взнаки зволікання зі створенням Державного комітету по земельних ресурсах. Його дипломатичний голова — Борис Чепков (безперечно фахівець своєї справи) бачить ще й такі проблеми: з одного боку, землю не дають, а з іншого — продають кому завгодно.

На жаль, конкретних прикладів останнього (з відомих причин) Борис Чепков не назвав. Хоча обмовився, що з новим міністром сільського господарства і продовольства Василем Ткачуком працюється легко. Колишній же зробив чимало, аби комітет не мав навіть свого приміщення. Заспокоїмо читачів: комітет таки вижив і працює в особняку на вулиці Грушевського, 10. Але нам відомо із джерел, які заслуговують на увагу, таке: коли обговорювали зміни й доповнення до Земельного кодексу, побили горшки. Побили голова постійної Комісії з питань агропромислового комплексу Анатолій Чепурний і академік, директор інституту Укрземпроект Леонід Новаковський через п'ятнадцять відсотків землі. Землі, яка за Земельним кодексом надається в користування колгоспам і може бути віддана фермерам, огородникам чи офіцерам. Не стану обстоювати чиюсь точку зору, але вважаю нерозумним повне ігнорування думки вченого з європейським іменем. Врешті-решт, невже не зупинить боротьбу у «верхах» навіть те, що Україна стоїть на порозі великих випробувань і в економіці, і в політиці.

Як повідомив наш інформатор з Мінсільгоспу, «міністр ще не зробив кардинальних ні структурних, ні кадрових змін. Навіть близьке оточення Ткаченка ходить на службу». Можливо, це маневр на час посівної і своїх поїздок? Мені ж хочеться вірити в те, що це новий стиль роботи з людьми. Але чи стачить міністрові сили волі і авторитету не стати іграшкою в руках апарату. А нам, усім — розуміння стратегічної важливості «аграрної карти» для України.

Віктор КОСАРЧУК,
завідувач аграрним відділом газети «Голос України».

ЗОЛОТЦЕ, ЗОЛОТЦЕ, ХТО ТЕБЕ ДОБУДЕ?

Любителі метафор колись назвали Кіровоградщину «житницею України». Мовляв, дорідні золоті хліба на її родючих чорноземах — ото найголовніший скарб. Знали б вони, які багатства криються під ними...

Начальник геологорозвідувальної експедиції № 37 Б. МАЛІВАНЧУК розповідає про знайдені родовища бурого вугілля, торфу, горючих сланців тощо. А глини які! Гончарні, цементні, ті, що йдуть на виготовлення цегли, каолінові — для фарфору й фаянсу. І головне — лежать біля поверхні. Бери та добувай відкритим способом. А я сиджу та й думаю: чого ж тоді кіровоградські будівельники по сантехнічний фаянс їздять аж у Румунію, а старі-престарі цегельні заводи задовольняють ледь половину попиту на цеглу?

— Та все в нас є,— каже Б. Маліванчук, розгортаючи карту з відповідними позначками.— Піски скляні, формувальні, будівельні пісковики, кварцити. Унікальні декоративно-лицювальні граніти й лабрадорити. Останні як сировину купує італійська фірма.

Однак не це головне. Ще років кілька тому в нашій пресі годі було і натяк знайти на те, що під Кіровоградом діють уранові шахти. Недавно їх розсекретили, а потім — конверсія, скорочення ядерних озброєнь, зупинка атомних електростанцій. Відгукнулося це й на урановиках. Шахти стали затоплювати, видобуток скорочувати. Гірники перекваліфіковуються, будують завод для виготовлення склотари, думають зайнятися побутовими електродвигунами. Хоча в майбутньому нам без атомної енергетики й не обійтися... Тим більше, що Україна все ще є законодавцем мод у цій галузі. У серпні 1991 року в МАГАТЕ відбулася презентація знайдених запасів ядерної сировини — 371 тисяча тонн урану. Це тільки краплина з того, що є в надрах області і суміжних з нею регіонів.

Проте коли дійшло до найголовнішого, до золота, Борис Васильович замислився. Карти з його місцем розташування не показує: таємниця. Проте, що знайдено і як його планують видобувати, говорить неохоче. Ледве вдалося вивідати, що в нас великі перспективи для розвитку промисловості з видобутку золота, срібла, літію, ніобію, ітрію та інших рідкісних металів. Та потім, трохи розохотившись, заявив:

— Щоб мати золото, Україні потрібні асигнування на його детальні пошуки, точну оцінку запасів у надрах. Хоча, виходячи з техніко-економічних обгрунтувань, наявності відповідної інфраструктури, вже нині можна організувати видобуток золота на Кіровоградщині і мати прибуток в розмірі близько двох мільярдів доларів.

Та, виявляється, цим займатися ніхто не хоче. Маліванчук і сам би узявся за справу, організував би асоціацію з місцевих видобувних та Жовтоводського гірничо-збагачувального підприємств. І коштів потрібно якихось шість-сім мільйонів карбованців!..

Зрозуміло, чого так переживає кіровоградський геолог. У його зошиті точні відомості, де й скільки золота виявлено останнім часом. Його поклади то підходять до самої поверхні, то заглиблюються на півтора-два кілометри. Вміст благородного металу в пробах перевищує в кілька разів норму, при якій розпочинається промислове видобування. І метал той найвищого гатунку. Треба тільки комусь узятися. А кому?

— Нам, як Росії, необхідно створювати Міністерство геології, яке б визначало політику формування мінерально-сировинної бази Української держави. Хай воно регулює процес вивчення надр, буде методологічним центром з організації й керівництва геологорозвідувальним виробництвом. Воно ж стане й замовником. А ще краще, якби в його складі утворити науково-виробниче об'єднання «Укрураналмаззолото». Ось хто зможе розгорнути роботу.

Щоб так зробити, особливих зусиль не треба, адже створюватиметься відомство не на порожньому місці. Є на Кіровоградщині й Дніпропетровщині відповідні родовища, розвинута гірничодобувна промисловість. Щоправда, орієнтована на уран, але, на думку спеціалістів, для «перекваліфікації» гірничо-збагачувального комбінату з урану на золото потрібно менше року. Є високопрофесійні кадри, досвідчені гірничі спеціалісти, яких конверсія змусила ледь не в шевці йти. Є, зрештою, відповідні інститути в системі Академії наук, які навряд чи використовують свій науковий потенціал на повну силу.

Микола ВОЛОК,
власний кореспондент «Голосу України».
Кіровоград.

НЕГАЙНО ВИЙНЯТИ ПАТРОН З ПАТРОННИКА!

Наприкінці минулого тижня за дорученням Президії Верховної Ради нашої держави у Республіці Молдова побувала делегація українських парламентаріїв. Одразу після їхнього повернення до Києва кореспондент «Голосу України» зустрівся з членом делегації, головою парламентської Комісії з питань правопорядку та боротьби зі злочинністю Ярославом КОНДРАТЬЄВИМ.

— До складу делегації,— розповів Ярослав Юрійович, — крім мене, увійшли народні депутати Дмитро Павличко, Михайло Косів, Іван Македонський, Євген Мармазов, а також заступник голови Одеського облвиконкому Анатолій Кавалеров.

— Поїздка ваша відбулася за власної ініціативи?

— Ні. На початку березня столицю України відвідала делегація парламенту Молдови. Саме тоді наших депутатів було запрошено приїхати до цієї республіки. Вилетіли ми туди 25 березня. Тут відразу слід наголосити: як на мене, то з поїздкою ми вже добре запізнилися. На запрошення треба було відреагувати багато оперативніше. Але, як кажуть, маємо те, що маємо...

Якщо говорити про основну мету поїздки, то перед нами ставилося завдання ознайомитися з ситуацією на місці, детально вивчити витоки конфлікту. Треба було визначитися, як Україна разом з іншими країнами СНД, міжнародними організаціями може посприяти мирному розв'язуванню конфлікту в Придністров'ї. А щоб інформація була об'єктивною, українська делегація розділилася на дві групи. Одна з них поїхала до Кишинева, друга (я був у її складі) — на лівобережжя Дністра.

— Вістки, які надходять з Молдови, суперечливі. Часто-густо людям на Україні важко розібратися, що там в дійсності відбувається...

— Наша група об'їздила багато міст і сіл Придністров'я. Були ми у Тирасполі, Григориополі, Дубоссарах, безпосередньо у зоні протистояння. Таке враження, що з мирного часу потрапляєш на війну: довкола окопи, перекриті дороги, озброєні люди перевіряють документи. Подекуди чути автоматні черги. Протистояння, як нам розповідали, досягло вже такої межі, що протягом одного-двох днів може перетворитися в громадянську війну. Це нагадує мені двигун — поршень підійшов, треба тільки іскра, й станеться вибух.

І на лівому березі це добре розуміють, просили нас якомога швидше допомогти загасити конфлікт. Ми зустрічалися з придністровським керівництвом, гвардійцями, мирними жителями різних національностей — росіянами, молдаванами, українцями. Всі вони говорили: ми не проти того, щоб бути у складі Молдови. Прагнемо жити в мирі з Кишиневом, спокійно працювати, але не хочемо бути під Румунією. Тобто, придністровці вимагають федеративного устрою республіки. В разі приєднання Молдови до Румунії це дасть їм змогу самостійно вирішувати свою подальшу долю. Якщо ж кишиневські власті вдадуться до сили, то всі вони, разом з жінками й дітьми, піднімуться на захист. Тут нічого не перебільшую, такий там панує настрій. Жителі Придністров'я зверталися до нас з проханням розказати правду про свої прагнення людям як в Україні, так і в інших регіонах, зняти інформаційну блокаду.

— Ярославе Юрійовичу, члени делегації придністровських жінок, які днями відвідали нашу редакцію, запевняли: у бойових діях з молдовського боку беруть участь і румуни.

— Ми ставили таке питання. Однак доказів цього нам не пред'явили. Тобто, ми не маємо матеріалів, які б підтверджували участь у бойових діях громадян або військової техніки з Румунії.

— А як же ж бути з прибулими на Лівобережжя козаками з Росії? Адже насамперед вони видають себе за оборонців від румунської експансії.

— Була у нас зустріч і з козаками. Був і різкий діалог з того приводу, що створювані ними військові формування є протизаконними. Вони нібито й погодилися з цим, але все одно заявили: приїжджали й будемо приїжджати для захисту слов'ян. І ніякі перепони нам не стануть на заваді. До того ж, наголосили наші співрозмовники, в разі наступу молдовських підрозділів на Придністров'я, вони закличуть усіх козаків з країн СНД прийти на допомогу. І шляхи туди, впевнений, вони знайдуть, незважаючи на усі заходи проти цього з боку України.

— Чому ж російське керівництво скромно мовчить з приводу козаків? Переважна їх більшість — громадяни Російської Федерації.

— Особисто мені здається, що Росія десь навіть зацікавлена у тому, щоб придністровський конфлікт жеврів. Чому? Візьміть хоча б розташовану там 14-у армію. Поки становище на молдовській землі нестабільне, у Росії є підстави розформувати армію й вивезти її майно до себе. А його там, за словами придністровського керівника Смирнова, — на десятки мільярдів карбованців. Втім, ще раз підкреслюю, це моя особиста думка.

— Повернімося до конфлікту. Дедалі більше з'ясовується, що він не є міжнаціональним. Його коріння — у суперечках щодо визначення державного устрою Молдови. З придністровського боку — вимоги федералізації республіки. З кишинівського — рішуче «ні». Ситуація загострюється щодня. В республіці вже введено надзвичайний стан. Що в таких умовах слід робити Україні, її парламенту?

— Молдова — незалежна держава. Тому напрямки втручатися в її справи ми не маємо права, і ніхто нас на це не уповноважував. Проте й мовчки дивитися через шпарку в прикордонному паркані, як у сусідів ллється кров, ми не можемо. Треба відкрито заявляти про позиції й інтереси нашої країни. Від цього залежатиме її авторитет. Перший крок уже зроблено. Це заяви нашого парламенту та його Президії про те, що Україна разом з іншими державами готова брати участь у мирному врегулюванні конфлікту. Наша делегація зараз терміново готує документ на ім'я Голови Верховної Ради, в якому ми викладемо пропозиції щодо подальших дій України.

А поки спільними зусиллями треба негайно вийняти патрон з патронника. Необхідно розвести сили з лінії протистояння, сприяти поверненню полонених, зняти інформаційну блокаду. Тоді, певен, з'являться шляхи до компромісу.

— І останнє. Українська громадськість стурбована: чи ведеться розслідування трагедії під Дубоссарами? Саме там внаслідок обстрілу автобуса загинуло двоє й поранено декілька туристів з Харкова.

— Ми безпосередньо займалися цим питанням. На жаль, слідство ведеться неактивно, затягується. Автобус, по якому треба здійснити десятки експертиз, і понині стоїть у Рибниці. Хоча розслідування нині — в руках прокуратури Молдови. Постає питання: може, це комусь вигідно? Мовляв, війна усе спише. Це нас зовсім не влаштовує. І українська сторона зробить все від неї залежне, щоб злочинці були знайдені й покарані.

— Дякуємо за розмову.

Інтерв'ю провів Ігор ГРУШКО.

На знімку: автобус, в якому загинули українські громадяни. За словами Ярослава Кондратьєва, якби не переднє скло «Мерседеса», якого не змогли пробити автоматні кулі, жертв було б набагато більше.

Екологія

ВЕРБІВЧАНИ ВИРУБАЛИ ВЕРБИ...

ПОЧУТЕ від колег з районної газети приголомшило: жителі села Вербівки Кам'янського району знищили на левадах близько півтисячі верб — окрасу і захист річечки Сухий Ташлик. «З них більше сотні мали вік від 30 до 40 років», — уточнив фотокор Олексій Дяченко і показав щойно віддруковані «гарячі» знімки.

Як могло статися таке нечуване варварство?

— На жаль, про нього ми дізналися запізно. Тоді, коли чорну справу вже було зроблено, — з гіркотою сказав начальник інспекції охорони навколишнього середовища Василь Кучер. — Та й яка у нас може бути оперативність, коли інспекція не має навіть поганенького автотранспорту?! — І продовжив: — Не знімаючи з себе певної частки вини, головну ми покладаємо на місцеву владу, а саме на голову виконкому Вербівської сільської Ради Анатолія Пухиря. Адже в нього на очах творилося безчинство, а він мовчав і вичікував. Дивує позиція й членів первинної організації Товариства охорони природи, учителів-біологів. Словом, тут поєднались екологічна безграмотність одних з байдужістю інших. За це й доведеться винуватцям відповідати.

Почалася ж екологічна драма зі звичайної сільської чутки. Хтось бовкнув, що по березі річки копатимуть канал і спиляють верби «у державу». Відразу знайшлися «власники» дерев, які колись їх садили. В хід пішли пилки і сокири — з'ясувалося, всім негайно потрібно було пологодити хлівця чи запастися дровами. Розгорілася вербова лихоманка. Тут же підвернулись і спритні хлопці з бензопилками...

— Це не поодинокий випадок нищення дерев, — прокоментувала сумну історію провідний спеціаліст обласної інспекції охорони навколишнього середовища Тетяна Гапоненко. — Через нестачу деревини для будівництва, а також низьку екологічну культуру останнім часом збільшується кількість порушень законодавства. Вирубують лісосмуги, пиляють дерева в заказниках, водоохоронній зоні, як це сталося в Кам'янському районі. А покарання за екологічні злочини, а інакше це назвати не можна, — штраф у кількадесят карбованців. Причина поблажливого ставлення до порушників у тому, що немає закону України про ліси. Ми досі дотримуємося постанови Ради Міністрів неіснуючого Союзу від 1981 року за № 301 про стягнення за заподіяну шкоду лісовому господарству.

За нею, звичайно, не будуть суворо покарані й учасники вербівської «січі». Та й не в цьому лише справа. Думається про інше. Нещодавно в пресі опубліковано Звернення до народу України міністрів природи і лісового господарства із закликом провести всеукраїнську доброчинну акцію «Дерева». Мета її — посприяти фізичному й духовному відродженню нашої землі, нашого народу. Кожна людина має зробити особистий дар Матері-Землі, посадивши дерево, пишуть у Зверненні міністри Юрій Щербак і Володимир Самоплавський. От якби жителі села Вербівки, що заподіяли шкоду природі, осягли ці проникливі слова і разом з малими вербівчанами вийшли у вербну неділю, як робили це їхні діди-прадіди (цього святого дня навіть маленька вербова гілочка приймається) і посадили дерев удвічі більше, ніж росло їх досі. І так зробити в кожному селі. І місті теж. Згадаймо, недарма-бо придумано: без верби і калини — нема України.

Лідія ТИТАРЕНКО, власний кореспондент «Голосу України».
Черкаська область.

ДО ПАРИЖА — БЕЗ БРУДУ

з вихлопних труб збираються дістатися харківські розробники екологічно чистих водневих та бензоводневих автомобілів

Запропонували цей пробіг працівники недержавного наладочно-енергетичного підприємства (НЕП), коли довідалися про проведення в червні цього року в Парижі IX Всесвітньої конференції з водневої енергетики. Тим більше, що на неї були запрошені вчені, які брали участь у розробці водневої автотехніки.

Серед учасників пробігу професор Б. Кузнецов, кандидати технічних наук С. Єпіфанов, Г. Крижний, А. Бастєєв та інші вчені. Всі вони — активні спортсмени, неодноразові переможці і призери чемпіонатів України та колишнього СРСР з велотуризму. Тому їхатимуть до Парижа велосипедами.

Ідею велопробігу підтримав Президент Всесвітньої асоціації водневої енергетики Т. Везіроглу. Зацікавилися нею і наукові кола Франції та Німеччини. Шлях пролягатиме через угорські та австрійські міста, де є наукові центри і фірми, які працюють в галузі водневої енергетики.

Є чудова нагода привернути світову увагу до екологічних можливостей використання водню ще до початку конференції. Гасло велопробігу: «Водень — екологія — здоров'я».

Олександр БІЛОГУБ, кандидат технічних наук, виконавчий директор велопробігу.
Харків.

ЯКЩО ВИ ЛИШИЛИСЬ БЕЗ РОБОТИ...

Фото Петра ПРИХОДЬКА, В'ячеслава ПУШКАРЬОВА, Анатолія КОЛЕСНИКА.

Сказати: «Не впадайте у відчай»? Ні, не можна — опинитися без засобів до існування в теперішньому «лібералізованому» світі дійсно жахливо. Та можна дати пораду: звертайтеся у центри зайнятості населення.

Мінський районний центр зайнятості — один із ланцюжків інфраструктури ринку праці. Подібних до нього в Києві 14, і всі вони піклуються про безробітний люд. Тут, на першому поверсі, у звичайній двокімнатній квартирі жіночий колектив під керівництвом Тамари Шапар шукає для них (нас?) вихід із ситуації, що склалася.

— Ми працюємо щоденно з 9-ї до 18-ї (крім вихідних). Тож якщо вас попередили за два місяці про наступне звільнення — маєте зареєструватися на біржі праці протягом 10 днів з моменту одержання трудової книжки, — розповідає Тамара Григорівна. — Інспектори дадуть вам заповнити картку персонального обліку. Ці дані (вік, освіта тощо) оператор введе до ЕОМ і за кілька хвилин одержить перелік прийнятних вакансій.

Минулого року районний центр зайнятості працевлаштував майже всіх бажаючих. Його працівники розповідають, що це стало можливим через сплеск створення всіляких малих підприємств і кооперативів. Нині ж кількість відвідувачів збільшилася майже удвічі, а вакансій є в десять разів менше...

Цього, підкреслюють співробітники біржі праці, боятися не треба: гроші йдуть ще три місяці з колишньої роботи, а за курси платить фонд зайнятості. Якщо всі можливості працевлаштування вичерпано — одержуватимете допомогу в зв'язку з безробіттям.

Що й казати, перспектива райдужна. Проте служба зайнятості теж готується до гіршого: після ремонту займатиме аж два поверхи, матиме свого психолога тощо.

Експрес-новини

На більшості території югославської республіки Боснія і Герцеговіна триває перемир'я. Проте в прикордонному місті Босанський Брод, що межує з Хорватією, сталося декілька збройних сутичок, є жертви. Лідери трьох етнічних общин міста, де донедавна проходили запеклі бої між мусульманами, хорватами й сербами, дійшли згоди про припинення вогню після погрози міністра оборони Югославії направити туди війська федеральної армії.

Тим часом у Брюсселі розпочався новий раунд переговорів між представниками трьох общин під егідою ЄС.

* * *

Генеральний секретар НАТО Вернер заявив, що Захід має подати Східній Європі технічну й фінансову допомогу на модернізацію АЕС. Єдиний спосіб усунути загрозу, що її представляють десятки застарілих реакторів у східноєвропейських державах,— це допомогти їх урядам вжити необхідних технічних застережних заходів, зазначив Вернер. Разом з тим вимагати від цих країн закрити АЕС, на думку глави НАТО, не є реальним, оскільки вони їм потрібні.

* * *

Правляча соціалістична партія Франції зазнала поразки на кантональних виборах. Така ситуація може примусити Президента Міттерана усунути з посади Прем'єр-міністра Крессон і сформувати цього тижня новий уряд. Французькій соцпартії дісталося на виборах лише 30 відсотків голосів, а консерваторам 54 відсотки.

* * *

Відбулося ще одне голосування членів Ради Безпеки ООН, чи вводити ембарго на повітряне сполучення і постачання зброї до Лівії, якщо ця країна відмовиться співробітничати у розслідуванні обставин вибухів авіалайнерів. Для видачі підозрюваних у терористичному акті Лівії надано строк до 15 квітня.

* * *

Міністр закордонних справ Ізраїлю Леві, який виступав за проведення арабо-ізраїльських переговорів, оголосив про вихід у відставку. При цьому він звинуватив керівників правлячого блоку правих партій «Лікуд» у відмові підтримати його. Втім, у Леві залишається час для прийняття компромісного рішення. Його відставка набере чинності за дві доби після подання відповідної заяви до Кабінету міністрів, наступне засідання якого відбудеться через тиждень.

* * *

Китайські власті сподіваються повернути на батьківщину тисячі представників інтелігенції, які покинули країну протягом останніх років. Вони пообіцяли репатріантам поліпшення умов праці і життя. АН КНР заснувала для тих, хто повернеться, грошовий фонд на 500 тисяч доларів і гарантувала їм безперешкодний виїзд за кордон. З 87 тисяч китайських студентів, які навчалися за кордоном, тільки 40 тисяч вирішили повернутися на батьківщину.

Точка зору

ЗНАЙДЕМО СПІЛЬНУ МОВУ

Роздуми депутата Верховної Ради Латвії про долю українців у цій державі

Президент України Л. Кравчук, виступаючи на конгресі українців 22 січня 1992 року, чітко сформулював політику незалежної України щодо українців, які населяють практично всі колишні союзні республіки СРСР, який розвалився. Суть її зводиться до того, що Україна докладе зусиль для забезпечення українців, які проживають за межами республіки, всім комплексом прав і свобод, передбачених і гарантованих їм Загальною Декларацією прав людини. Для цього, як стверджував Л. Кравчук, використовуватимуться існуючі й широко вживані на практиці форми й засоби міжпарламентських, а також міждержавних відносин.

У зв'язку з цим у мене як учасника конгресу українців і як депутата Верховної Ради Латвії (одного з трьох українців у парламенті) виникає запитання. Чи на благодатний грунт лягають добрі наміри України та її Президента у Латвійській Республіці, парламент якої постійно говорить про свою відданість принципам демократії?

У середині жовтня 1991 року латвійська Верховна Рада після бурхливого обговорення прийняла перший документ з проблеми громадянства, що зачіпає корінні інтереси всього нелатиського населення Латвії, у тому числі й 92 тисяч українців. Ідеться про постанову «Про поновлення прав громадян Латвійської Республіки і основні умови натуралізації». Кілька день пізніше з урахуванням названого документа було обговорено й прийнято в першому читанні законопроект «Про громадянство».

Для того, щоб наші міркування були предметними, наведу деякі статті з прийнятої постанови.

Стаття 2. 1. Особи, які належать до сукупності громадян Латвійської Республіки й мали громадянство... на 17 липня 1940 року, і нащадки цих осіб, які проживають у Латвійській Республіці на момент набрання чинності даної постанови, реєструються до 1 липня 1992 року й одержують паспорти громадян Латвійської Республіки.

Стаття 2.3. Громадянин Латвійської Республіки одночасно не може бути громадянином чи підданим іншої держави.

Особи, які не є нащадками громадян за станом на 17 липня 1940 року й через різні причини в'їхали до Латвії після вказаного строку, мають постійну прописку, можуть бути прийняті у громадянство, якщо вони:

— опанували латиську мову на рівні розмовної мови; порядок перевірки знань визначається особливим положенням, затвердженим Верховною Радою Латвійської Республіки;

— подали заяву про відмову від свого попереднього громадянства й одержали дозвіл держави колишнього громадянства (це означає СРСР. — **Прим. В. З.**) на експатріацію, якщо таке передбачено...

— на момент набрання чинності даної постанови прожили й були постійно прописані в Латвії не менш як 16 років;

— знають основні положення Конституції Латвійської Республіки;

— дали клятву громадянина Латвійської Республіки.

Характерно, що зовсім не демократичним визнає цей документ світове співтовариство. Так, виконавчий директор Хельсінкського комітету по нагляду Джеррі Лейбер у листі Голові Верховної Ради Латвії А. Горбунову пише: «Хельсінкський комітет по нагляду рішуче вимагає, щоб Верховна Рада Латвії не приймала проект закону про громадянство, передбачений у постанові «Про поновлення прав громадян Латвійської Республіки і основні умови натуралізації». Законопроект категорично відмовляє у громадянстві людям, які до 21 серпня 1991 року вважалися громадянами Латвії і повною мірою користувалися всіма тими правами й привілеями, які передбачає громадянство».

Хочу звернути увагу читачів на таку деталь. Коли знайомишся з документами про громадянство, які розглядає Верховна Рада, то часом непросто побачити факти обмеження економічних і соціальних прав некорінного населення. Справа тут не тільки в тому, що не всі читачі уважно аналізують ці документи і здатні за хитромудрими юридичними формулюваннями розгледіти їхню сутність. Вона ще й у тому (і це найважливіше, на наш погляд), що деякі положення ще неприйнятого закону про громадянство вкраплені у раніше прийняті закони й постанови, що стосуються економічних і соціальних прав людини. Причому всі ці вкраплення мають, як правило, дискримінаційний характер. Виходить юридичний парадокс: закону про громадянство немає, але нормативні положення з питань громадянства, які грунтуються фактично на бажаннях і емоціях, сформували стратегію й тактику багатьох уже прийнятих документів.

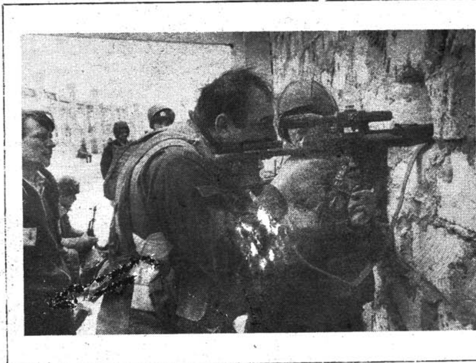
Нелатиші обмежені й у праві на працю внаслідок прийнятого «демократичного» Закону «Про мови». Ситуація тут така: близько мільйона чоловік (а все населення Латвії — близько 2,7 млн.) на сьогодні не володіє латиською мовою, майже половина з них — працездатне населення. Держава ж, яка прийняла Закон «Про мови», так і не взяла на себе зобов'язань у справі навчання мови, хоча закон набирає чинності в травні 1992 року.

Одними з перших відчули прес «демократичного» Закону «Про мови» депутати-нелатиші. За пропозицією депутата Рікарда при найповнішій байдужості Голови Верховної Ради Латвії А. Горбунова і його колишнього першого заступника Д. Іванса майже третю частину парламенту позбавили, посилаючись на необхідність показати приклад суворого виконання Закону про державну мову, синхронного перекладу з латиської на російську, а заодно й документів російською мовою. Тим саме частина парламенту обмежена у праві виконувати свої депутатські обов'язки. Розумію: треба поважати землю, на якій живеш, знати мову її народу. Але дайте ж людям час.

Зрозуміло, що відстоювання своїх прав — справа не тільки самих українців, які населяють Латвію, але й України, яка, ставши незалежною державою, може ставити ці питання на міждержавному рівні. Серед багатьох проблем на першому місці за значимістю стоїть відкриття посольства України в Латвії, яке може взяти на себе не тільки розв'язання проблем, порушених у цій статті, але й цілої низки інших, пов'язаних з життям українців у Латвійській Республіці. Початок цьому вже покладено, тепер черга за практичними справами. Хочеться вірити, що незалежні Україна й Латвія знайдуть спільну мову.

Володимир ЗАТУЛИВІТЕР,
депутат Верховної Ради Латвії.

Фотофакт

Хто він, цей середньолітній новобранець у новенькому обмундируванні з новенькою гвинтівкою на плечі, — гвардієць Придністров'я чи боєць загону поліції особливого призначення Молдови! Що покликало його до зброї! Куди, в кого чи в що він цілиться! У дерев'яну мішень чи живу людину! Для чого такі напруження й старання, що нагадує злу одержимість! Де закінчуються ці суцільні запитання! А найперше з них: коли припиниться кривавий конфлікт у Придністров'ї! Що пролунає у відповідь: вражаючий на смерть постріл чи заклик до миру!

Знімок Сергія ВОРОНІНА.

У парламентах світу

РУКАВИЧКУ КИНУТО!

«У Таджикистані порушують права людини». Це звинувачення на адресу керівників республіки прозвучало у політичній заяві, з якою виступив на сесії парламенту депутат Аслiддін Сохібназаров. Аргументуючи свою позицію, він послався на випадки переслідування учасників несанкціонованих мітингів, а також на недавній арешт голови Душанбинського міськвиконкому, який, на його думку, зроблено з порушенням правових норм. Депутат запропонував оголосити вотум недовіри Голові Верховної Ради Сафаралі Кенжаєву, проте пропозицію не було підтримано.

Юрій КУШКО.

Власкори повідомляють

Алма-Ата

А ПРОКУРАТУРА — ПРОТИ

У лютому нинішнього року Кабінет Міністрів Республіки Казахстан прийняв постанову про реалізацію Указу Президента республіки «Про надзвичайні заходи по забезпеченню народного господарства готівкою». Йшлося про обмеження можливостей юридичних і фізичних осіб робити розрахунки за товари й послуги готівкою. Замість неї, якщо товар коштує понад 3 тисячі, передбачалося платити чеками ощадного банку та інших комерційних банків республіки.

І ось, місяць по тому, прокуратура республіки виступила з протестом: уряду запропоновано переглянути санкції, що їх вживають до порушників цієї постанови. Крім того, прокуратура запропонувала встановити термін дії вказаних у постанові надзвичайних заходів до кінця 1992 року.

Тетяна КОСТІНА.

Мінськ

ВІЙСЬКА ВІДСТУПАЮТЬ

Не так давно уряд Республіки Білорусь заявив, що народному господарству будуть передані землі, які перебувають у користуванні частин і підрозділів Білоруського військового округу. І ось цей процес розпочався.

Полігони, учбові центри, стрільбища, автодроми, вогневі містечка й запасні аеродроми — усього 19 тисяч 610 гектарів землі стають власністю сільчан.

Віктор ХОРОШКО.

Бішкек

КИТАЙ БУДЕ ПЕРШИЙ

До киргизької столиці прибув Сю Чуань, Тимчасовий повірений у справах Китаю в республіці. Він передав Президентові Акаєву запрошення від Голови КНР Янь Шанкуня відвідати у травні цю країну. Китай буде черговою державою, яка відкриє своє посольство у Бішкеку.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Що нового

у Міністерстві культури України

Підписані протоколи про культурне співробітництво з відповідними міністерствами та організаціями Польщі, Туреччини, Угорщини, Хорватії, Словаччини. Крім цього, підписано протокол про співробітництво між Міністерством культури України та Міністерством науки та мистецтва Баварії. Незабаром планується підпис угод з Румунією та Австрією. В реалізації цих протоколів братиме участь майже 150 закладів культури та мистецтва України.

* * *

Розглядається питання щодо створення при міністерстві госпрозрахункової організації «Культцентр», головною метою якого має стати забезпечення реалізації міжнародних угод щодо культурного співробітництва із зарубіжними країнами.

* * *

Встановлені тісні зв'язки з імпресаріо та керівниками концертних об'єднань майже 20-ти країн світу. Серед них Джон Кріптон (Канада), Фредерік Скавара, Домінік Вернер (Франція). Укладено більше 30-ти контрактів на загальну суму 2 мільйони інвалютних карбованців.

* * *

З 9 по 19 квітня до Пхеньяна (КНДР) направляється колектив майстрів мистецтв України для участі у фестивалі «Квітнева Весна».

* * *

У рамках культурного обміну між федеральною землею Баварія та Україною з 5 по 10 квітня в Києві відбудуться гастролі мюнхенського Державного театру «Ам Гертнерплатц», а 27—28 квітня в Мюнхені гастролюватиме Державний академічний український драматичний театр імені І. Франка.

* * *

Здійснюється культурний обмін з Канадою, Німеччиною, США, Японією, Францією. Нідерландами, який включає проведення конкурсів, виставок, гастролей та фестивалів.

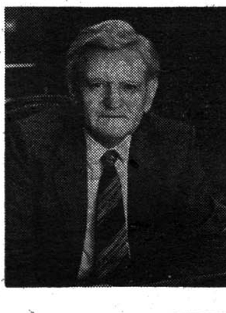
ТРЕБА МАТИ ВИТРИМКУ

Представляємо дипломатичний корпус в Україні

Тимчасовий повірений у справах Угорщини Андраш Палді став третім дипломатичним представником у ранзі Надзвичайного і Повноважного Посла в Україні. Своє перше інтерв'ю на новій посаді він дав нашій газеті.

Із досьє «Голосу України»

Народився у 1927 році в містечку Ракоцифалва у сім'ї селян. Закінчив Будапештський економічний університет. Кандидат економічних наук. Працював викладачем в університеті, потім — в апараті Ради Міністрів Угорщини. З 1977 року — на дипломатичній роботі. У жовтні 1986 року призначений Генеральним консулом УР у Києві. Одружений, має троє дітей.

— Україна й Угорщина — сусіди з давніми зв'язками. І встановлення між ними повних дипломатичних відносин, напевне, символізує новий етап їх розвитку.

— За часів СРСР, ми, на жаль, майже не мали прямих зв'язків, але вже тоді намагалися їх встановити. Наприклад, ще в 1981—1982 роках було створено українсько-угорську комісію з економічних питань. Ця ініціатива була дуже перспективною. З початком перебудови Угорщина почала зміцнювати й політичні зв'язки з Україною, і нам вдалося зробити їх міцними й сприятливими навіть ще до прийняття Акта про проголошення незалежності. Ми заздалегідь бачили, що процеси в Україні ведуть до створення суверенної держави. Результатами такої політики стали взаємні візити керівників наших держав, підписання багатьох важливих двосторонніх документів, один з яких; я маю на увазі Декларацію про права національних меншостей, міг би стати основою загальноєвропейської концепції з цього питання.

— Нині держави Східної Європи, колишні радянські республіки прагнуть якомога швидше інтегруватися до Європейського співтовариства. Якими можуть бути наші спільні дії в цьому напрямі?

— Почнемо з того, що на Заході є капітал і розвинуті технології, тамтешні підприємці шукають нових ринків. Україна являє собою саме такий ринок, але її економіка потребує капіталовкладень, технологій, фахівців з ринкових відносин. Тобто є два полюси, а між ними — Угорщина. Наші підприємці на відміну від західних добре знають українську економіку, психологію, мають тут особисті контакти. Але одночасно вони добре знають й економічні відносини на Заході. Тому, використовуючи потенційні можливості України, досвід Угорщини і західний капітал, ми можемо поєднати ці полюси для взаємної вигоди. Перспективи тут великі.

— Перспективи — так. Але ще не вирішені проблеми сьогодення...

— Вони не в намірах чи можливостях, а в тих економічних відносинах, які ще існують в Україні як залишки радянської економіки. Ми можемо давати вам багато товарів, але не завжди впевнені, що натомість нам дозволять взяти те, що ми хочемо. Часто важко розібратися й у приначеннях керівних структур. Сподіваємось, що незабаром Україна матиме власну тверду валюту, яка допоможе подолати перешкоди.

Щодня я приймаю угорських бізнесменів, які шукають в Україні партнерів. Не все їм вдається. Але я завжди підтримую їх словом: треба мати витримку.

— Дякую за бесіду.

Інтерв'ю провів Олексій ЄВСІКОВ.

Хто хоче у спонсори!

ДОГОВОРИ УКЛАДАЮТЬ, ЩОБ ЇХ ЗНАЛИ

Законом «Про дію міжнародних договорів на території України», схваленим Верховною Радою 10 грудня 1991 року, встановлено, що укладені Україною міжнародні договори становлять невід'ємну частину національного законодавства.

Зрозуміло, що для ефективної реалізації цього Закону тексти міжнародних договорів України мають бути широко доступні для працівників органів державної влади і управління, прокуратури, міліції, судів, збройних сил, навчальних закладів та громадських організацій. Ознайомлювати з ними потрібно також широкі прошарки населення.

Проте таких можливостей практично немає. Лише в деяких бібліотеках можна відшукати два-три збірники окремих міжнародних договорів України, що були видані дуже обмеженими тиражами.

Реальний вихід у даній ситуації — найближчим часом видрукувати у достатній кількості збірники таких договорів. Перші кроки в цьому напрямі зробило видавництво «Наукова думка». Там завершується підготовка до випуску збірника «Права людини (міжнародні договори України та документи НБСЄ)», з передмовою Президента України Л. Кравчука. Проте тираж обмежений за браком паперу. З цієї ж причини аналогічні збірники не можуть видрукувати й інші видавництва України.

Тому виникає запитання: хто зміг би забезпечити видавництва відповідними лімітами паперу? Кабінет Міністрів України? Багаті спонсори? А може, підприємці й профспілки? Хоча б для видання понад 40 конвенцій Міжнародної організації праці, ратифікованих Україною.

Юхим КАЧУРЕНКО, кандидат юридичних наук.

Актуально

Непримиренність

Запровадження надзвичайного стану в Республіці Молдова поки тільки додало питань, аніж дало відповідей. Наприклад, незрозуміло, в яких районах будуть запроваджені обмеження на пересування, а в яких діятиме комендантська година. Незрозуміло також, як надзвичайні комітети матимуть змогу функціонувати на лівому березі Дністра, адже указом президента самопроголошеної Придністровської республіки Смирнова там ще раніше запроваджено надзвичайний стан.

Верховна Рада Придністров'я охарактеризувала ситуацію, що склалася, як вибухонебезпечну і звернулася до Президента Росії Єльцина з проханням захистити російськомовне населення регіону. Придністровські депутати відмовляються вести будь-які переговори з молдовською стороною. Проте Міністерство закордонних справ Росії закликало Молдову діяти у суворій відповідності до міжнародного права й поважати права національних меншин.

У свою чергу молдовський прем'єр-міністр Муравські на брифінгу в Кишиневі заявив, що досягнення будь-якого взаєморозуміння з придністровськими сепаратистами неможливе. Він же висунув вимогу, щоб лідери Придністров'я відмовилися від ідеї відокремлення.

Президент Республіки Молдова Снєгур разом з головою парламенту Мошану побували на Лівобережжі Дністра. Там вони зустрілися з мешканцями селищ Кошниці й Кочієрі, де нещодавно йшли бойові дії.

14-а армія, яка дислокується в цьому регіоні, як і раніше, дотримується нейтралітету.

За повідомленням агентства Франс Пресс вчора у Придністров'ї відновилися бої.

Коментар в номер

КУДИ СТРИБНЕ «ЛЕВ»?

Посланник ООН Севан здійснює добір кандидатів на майбутню конференцію з врегулювання конфлікту в Афганістані. Тим часом на півночі країни тривають інтенсивні бойові дії...

«Це наша відповідь ООН, де стверджують, що моджахеди не можуть захопити жодного міста. Ми доведемо світові, що ми сильні», — заявив їх представник.

Загони моджахедів під загальним командуванням видатного польового командира Ахмад Шаха Масуда, «лева Паншера», ведуть бойові дії у трьох північних провінціях країни. Нині вони перебувають за кілька кілометрів від Мазарі-Шериф, обстрілюючи його аеродром — одну з центральних баз кабульської авіації. Раніше це стратегічно важливе для країни місто називали «афганською Москвою» — стільки багато там було радянських військових та інших радників...

Становище для Кабула ускладнюється ще й тим, що кілька вірних йому раніше генералів-таджиків виступили проти Наджибулли.

Ходять чутки, що генерали увійдуть у союз з Масудом, що призведе до повної втрати Кабулом північної країни. Та ще й глава крайньо фундаменталістського угруповання Хекматіар давно вже обіцяє піти штурмом на столицю.

За цих обставин глава кабульського режиму вдався до чергового миролюбного «кульбіту», вимагаючи від Вашингтона економічної допомоги. Тут він виступив як захисник Афганістану від загрози з боку ісламських фундаменталістів. І тому буцімто США зобов'язані подати Кабулу велику допомогу.

Тим часом спеціальний посланник ООН в Афганістані Севан намагається зібрати в Європі досить дивну загальноафганську нараду з 150 представників різних сторін та національностей для розробки проекту тимчасового ісламського уряду країни. Наджибулла без зволікань подав список кабульських учасників. Поміркованi угруповання також не проти цього наміру, але за умови відставки кабульського лідера. Останній, звичайно, складати повноваження не збирається і заявляє, що піде тільки після створення тимчасового уряду. Така постановка питання для колишнього «товариша Наджиба» цілком безпечна, адже він упевнений, що моджахеди на переговори з ним не підуть.

Севан планує провести нараду наприкінці квітня, щоб у червні поспіти з її другим раундом, де і створити афганський тимчасовий уряд. Звичайно, хай йому допоможе аллах, але оонівський план поки що здається лише утопією.

Артем ПРОХОРЕНКО.

* * *

На знімку: бійці опозиції після тяжких боїв у районі міста Джелалабада. Фото ТАРС.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ РОЗГЛЯДУ ІНДИВІ ТРУДОВИХ СПОРІВ, ДО КОДЕКСУ ЗАКОНІВ ПРО ПРАЦЮ УКРАЇНСЬКОЇ ТА ВИЗНАННЯ ТАКИМИ, ЩО ВТРАТИЛИ ЧИННІСТЬ, ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧ

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести до Кодексу законів про працю Української РСР (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375; 1975 р., № 24, ст. 296; 1977 р., № 1, ст. 4; 1984 р., № 1, ст. 3; 1988 р., № 23, ст. 556; 1991 р., № 23, ст. 267) такі зміни і доповнення:

1. Главу XV викласти в такій редакції:

«Глава XV
ІНДИВІДУАЛЬНІ ТРУДОВІ СПОРИ

Стаття 221. Органи, які розглядають трудові спори

Трудові спори розглядаються:

1) комісіями по трудових спорах;

2) районними (міськими) народними судами.

Такий порядок розгляду трудових спорів, що виникають між працівником і власником або уповноваженим ним органом, застосовується незалежно від форми трудового договору.

Установлений порядок розгляду трудових спорів не поширюється на спори про дострокове звільнення від виборної платної посади членів громадських та інших об'єднань громадян за рішенням органів, що їх обрали.

Стаття 222. Порядок розгляду трудових спорів деяких категорій працівників

Особливості розгляду трудових спорів суддів, прокурорсько-слідчих працівників, а також працівників навчальних, наукових та інших установ прокуратури, які мають класні чини, встановлюються законодавством.

Стаття 223. Організація комісій по трудових спорах

Комісія по трудових спорах обирається загальними зборами (конференцією) трудового колективу підприємства, установи, організації з числом працюючих не менш як 15 чоловік.

Порядок обрання, чисельність, склад і строк повноважень комісії визначаються загальними зборами (конференцією) трудового колективу підприємства, установи, організації. При цьому кількість робітників у складі комісії по трудових спорах підприємства повинна бути не менше половини її складу.

Комісія по трудових спорах обирає із свого складу голову, його заступників і секретаря комісії.

За рішенням загальних зборів (конференції) трудового колективу підприємства, установи, організації можуть бути створені комісії по трудових спорах у цехах та інших аналогічних підрозділах. Ці комісії обираються колективами підрозділів і діють на тих же підставах, що й комісії по трудових спорах підприємств, установ, організацій.

У комісіях по трудових спорах підрозділів можуть розглядатись трудові спори в межах повноважень цих підрозділів.

Організаційно-технічне забезпечення комісії по трудових спорах (надання обладнаного приміщення, друкарської та іншої техніки, необхідної літератури, організація діловодства, облік та зберігання заяв працівників і справ, підготовка та видача копій рішень і т. ін.) здійснюється власником або уповноваженим ним органом.

Комісія по трудових спорах підприємства, установи, організації має печатку встановленого зразка.

Стаття 224. Компетенція комісії по трудових спорах

Комісія по трудових спорах є обов'язковим первинним органом по розгляду трудових спорів, що виникають на підприємствах, в установах, організаціях, за винятком спорів, зазначених у статтях 222, 232 цього Кодексу.

Трудовий спір підлягає розглядові в комісії по трудових спорах, якщо працівник самостійно або з участю профспілкової організації, що представляє його інтереси, не врегулював розбіжності при безпосередніх переговорах з власником або уповноваженим ним органом.

Стаття 225. Строки звернення до комісії по трудових спорах та порядок прийняття заяв працівника

Працівник може звернутися до комісії по трудових спорах у тримісячний строк з дня, коли він дізнався або повинен був дізнатися про порушення свого права.

У разі пропуску з поважних причин установленого строку комісія по трудових спорах може його поновити.

Заява працівника, що надійшла до комісії, підлягає обов'язковій реєстрації.

Стаття 226. Порядок і строки розгляду трудового спору в комісії по трудових спорах

Комісія по трудових спорах зобов'язана розглянути трудовий спір у десятиденний строк з дня подання заяви. Спори повинні розглядатися у присутності працівника, який подав заяву, представників власника або уповноваженого ним органу. Розгляд спору у відсутності працівника допускається лише за його письмовою заявою. За бажанням працівника при розгляді спору від його імені може виступати представник профспілкового органу або за вибором працівника інша особа, в тому числі адвокат.

У разі нез'явлення працівника або його представника на засідання комісії розгляд заяви відкладається до наступного засідання. При повторному нез'явленні працівника без поважних причин комісія може винести рішення про зняття цієї заяви з розгляду, що не позбавляє працівника права подати заяву знову в межах тримісячного строку з дня, коли працівник дізнався або повинен був дізнатися про порушення свого права.

Комісія по трудових спорах має право викликати на засідання свідків, доручати спеціалістам проведення технічних, бухгалтерських та інших перевірок, вимагати від власника або уповноваженого ним органу необхідні розрахунки та документи.

Засідання комісії по трудових спорах вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менше двох третин обраних до її складу членів.

Працівник і власник або уповноважений ним орган мають право заявити мотивований відвід будь-якому члену комісії. Питання про відвід вирішується більшістю голосів членів комісії, присутніх на засіданні. Член комісії, якому заявлено відвід, не бере участі у вирішенні питання про відвід.

На засіданні комісії ведеться протокол, який підписується головою або його заступником і секретарем.

Стаття 227. Порядок прийняття рішень комісією по трудових спорах

Комісія по трудових спорах приймає рішення більшістю голосів її членів, присутніх на засіданні.

У рішенні зазначаються: повне найменування підприємства, установи, організації, прізвище, ім'я та по батькові працівника, який звернувся до комісії, або його представника, дата звернення до комісії і дата розгляду спору, суть спору, прізвища членів комісії, власника або представників уповноваженого ним органу, результати голосування і мотивоване рішення комісії.

Копії рішення комісії у триденний строк вручаються працівникові, власникові або уповноваженому ним органу.

Стаття 228. Оскарження рішення комісії по трудових спорах

У разі незгоди з рішенням комісії по трудових спорах працівник чи власник або уповноважений ним орган можуть оскаржити її рішення до народного суду в десятиденний строк з дня вручення їм виписки з протоколу засідання комісії чи його копії. Пропуск вказаного строку не є підставою відмови у прийнятті заяви. Визнавши причини пропуску поважними, народний суд може поновити цей строк і розглянути спір по суті. В разі, коли пропущений строк не буде поновлено, заява не розглядається, і залишається в силі рішення комісії по трудових спорах.

Стаття 229. Строк виконання рішення комісії по трудових спорах

Рішення комісії по трудових спорах підлягає виконанню власником або уповноваженим ним органом у триденний строк по закінченні десяти днів, передбачених на їх оскарження (стаття 228), за винятком випадків, передбачених частиною п'ятою статті 235 цього Кодексу.

Стаття 230. Порядок виконання рішення комісії по трудових спорах

У разі невиконання власником або уповноваженим ним органом рішення комісії по трудових спорах у встановлений строк (стаття 229) працівникові комісією по трудових спорах підприємства, установи, організації видається посвідчення, що має силу виконавчого листа.

У посвідченні вказуються: найменування органу, який виніс рішення щодо трудового спору, дати його прийняття і видачі посвідчення; прізвище, ім'я та по батькові працівника; рішення по суті спору. Посвідчення засвідчується підписом голови або заступника голови комісії по трудових спорах підприємства, установи, організації та печаткою комісії по трудових спорах.

Посвідчення не видається, якщо працівник чи власник або уповноважений ним орган звернувся у встановлений статтею 228 строк із заявою про вирішення трудового спору до районного (міського) народного суду.

На підставі посвідчення, пред'явленого не пізніше тримісячного строку до районного (міського) народного суду, судовий виконавець виконує рішення комісії по трудових спорах у примусовому порядку.

У разі пропуску працівником установленого тримісячного строку з поважних причин комісія по трудових спорах, що видала посвідчення, може поновити цей строк.

Стаття 231. Розгляд трудових спорів у районних (міських) народних судах

У районних (міських) народних судах розглядаються трудові спори за заявами:

1) працівника чи власника або уповноваженого ним органу, коли вони не згодні з рішенням комісії по трудових спорах підприємства, установи, організації (підрозділу);

2) прокурора, якщо він вважає, що рішення комісії по трудових спорах суперечить чинному законодавству.

Стаття 232. Трудові спори, що підлягають безпосередньому розглядові у районних (міських) народних судах

Безпосередньо в районних (міських) народних судах розглядаються трудові спори за заявами:

1) працівників підприємств, установ, організацій, де комісії по трудових спорах не обираються;

2) працівників про поновлення на роботі незалежно від підстав припинення трудового договору, зміну дати і формулювання причини звільнення, оплату за час вимушеного прогулу або виконання нижчеоплачуваної роботи, за винятком спорів працівників, вказаних у частині третій статті 221 і статті 222 цього Кодексу;

3) керівника підприємства, установи, організації (філіалу, представництва, відділу та іншого відокремленого підрозділу), його заступників, керівних працівників, які обираються, затверджуються або призначаються на посади органами державної влади і управління, а також громадськими організаціями та іншими об'єднаннями громадян, з питань звільнення, зміни дати і формулювання причини звільнення, переведення на іншу роботу, оплати за час вимушеного прогулу і накладення дисциплінарних стягнень, за винятком спорів працівників, вказаних у частині третій статті 221 і статті 222 цього Кодексу;

4) власника або уповноваженого ним органу про відшкодування працівниками матеріальної шкоди, заподіяної підприємству, установі, організації;

5) працівників у питанні застосування законодавства про працю, яке відповідно до чинного законодавства попередньо було вирішено власником або уповноваженим ним органом і профспілковим органом підприємства, установи, організації (підрозділу) в межах наданих їм прав.

Безпосередньо в районних (міських) народних судах розглядаються також спори про відмову у прийнятті на роботу:

1) працівників, запрошених на роботу в порядку переведення з іншого підприємства, установи, організації;

2) молодих спеціалістів, які закінчили вищий навчальний заклад і в установленому порядку направлені на роботу на дане підприємство, в установу, організацію;

3) вагітних жінок, жінок, які мають дітей віком до трьох років або дитину-інваліда, а одиноких матерів — при наявності дитини віком до 14 років;

4) виборних працівників після закінчення строку повноважень;

5) інших осіб, з якими власник або уповноважений ним орган відповідно до чинного законодавства зобов'язаний укласти трудовий договір.

Стаття 233. Строки звернення до районного (міського) народного суду за вирішенням трудових спорів

Працівник може звернутися з заявою про вирішення трудового спору безпосередньо до районного (міського) народного суду в тримісячний строк з дня, коли він дізнався або повинен був дізнатися про порушення свого права, а у справах про звільнення — в місячний строк з дня вручення копії наказу про звільнення або з дня видачі трудової книжки.

Для звернення власника або уповноваженого ним органу до суду в питаннях стягнення з працівника матеріальної шкоди, заподіяної підприємству, установі, організації, встановлюється строк в один рік з дня виявлення заподіяної працівником шкоди.

Встановлений частиною другою цієї статті строк застосовується і при зверненні до суду вищестоящого органу або прокурора.

Стаття 234. Поновлення судом строків, пропущених з поважних причин

У разі пропуску з поважних причин строків, установлених статтею 233 цього Кодексу, районний (міський) народний суд може поновити ці строки.

Стаття 235. Поновлення на роботі та зміна формулювання причини звільнення

У разі звільнення без законної підстави або незаконного переведення на іншу роботу працівник повинен бути поновлений на попередній роботі органом, який розглядає трудовий спір.

При винесенні рішення про поновлення на роботі орган, який розглядає трудовий спір, одночасно вирішує вимоги про виплату працівникові середнього заробітку за час вимушеного прогулу або різниці в заробітку за час виконання нижчеоплачуваної роботи, але не більш як за один рік. Якщо заява про поновлення на роботі розглядається більше одного року не з вини працівника, орган, який розглядає трудовий спір, виносить рішення про виплату середнього заробітку за весь час вимушеного прогулу.

У разі визнання формулювання причини звільнення неправильним або таким, що не відповідає чинному законодавству, у випадках, коли це не тягне поновлення працівника на роботі, орган, який розглядає трудовий спір, зобов'язаний змінити формулювання і вказати в рішенні причину звільнення у точній відповідності з формулюван-

ням чин... та з пос... ну стат... Якщо н... вання п... трудовій... жало пр... цивника,... дає труд... вирішує... йому с... за ча... в пор... бачених... статті.

У ра... трудово... сника... ним орг... плачуєт... ток за в... прогулу...

Рішен... на робо... ного аб... шу робо... няте ор... трудови... гайному...

Ст... пове... викона... новлення... ка

У раз... ком або... органом... орга... довин... на робо... ного аб... шу роб... орган в... виплату... робітку... бітку за...

Стат... матеріа... на слу... незакон... переведе...

Суд... особу, ... звільнен... працівни... обо... запо... танові, ... з оплат... вимушен... су вико... ної роб... поклада... ня чи п... з пору... якщо в... жений ... виконан... поновле...

Стат... грошов...

При ... спорів ... шові ви... виплату... ньогo з... вишеного... в зароб... нижчео... (статтв... глядає ... ти ріше... цівнико... обмеже... ком.

Стат... поворот... по труд...

У ра... них с... стягнен... чи інш... вають, ... носин, ... допуска... скасова... лося н... вачем ... тях або... лених д...

З ци... ється с... ків сум...

ЗАКОН УКРАЇНИ

...ПОВНЕНЬ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ РОЗГЛЯДУ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ... КОДЕКСУ ЗАКОНІВ ПРО ПРАЦЮ УКРАЇНСЬКОЇ РСР ...О ВТРАТИЛИ ЧИННІСТЬ, ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ

...го (міського) народного суду, судовий виконавець виконує рішення комісії по трудових спорах у примусовому порядку.

У разі пропуску працівником установленого тримісячного строку з поважних причин комісія по трудових спорах, що видала посвідчення, може поновити цей строк.

Стаття 231. Розгляд трудових спорів у районних (міських) народних судах

У районних (міських) народних судах розглядаються трудові спори за заявами:

1) працівника чи власника або уповноваженого ним органу, коли вони не згодні з рішенням комісії по трудових спорах підприємства, установи, організації (підрозділу);

2) прокурора, якщо він вважає, що рішення комісії по трудових спорах суперечить чинному законодавству.

Стаття 232. Трудові спори, що підлягають безпосередньому розглядові у районних (міських) народних судах

Безпосередньо в районних (міських) народних судах розглядаються трудові спори за заявами:

1) працівників підприємств, установ, організацій, де комісії по трудових спорах не обираються;

2) працівників про поновлення на роботі незалежно від підстав припинення трудового договору, зміну дати і формулювання причини звільнення, оплату за час вимушеного прогулу або виконання нижчеоплачуваної роботи, за винятком спорів працівників, вказаних у частині третій статті 221 і статті 222 цього Кодексу;

3) керівника підприємства, установи, організації (філіалу, представництва, відділу та іншого відокремленого підрозділу), його заступників, керівних працівників, які обираються, затверджуються або призначаються на посади органами державної влади і управління, а також громадськими організаціями та іншими об'єднаннями громадян, з питань звільнення, зміни дати і формулювання причини звільнення, переведення на іншу роботу, оплати за час вимушеного прогулу і накладення дисциплінарних стягнень, за винятком спорів працівників, вказаних у частині третій статті 221 і статті 222 цього Кодексу;

4) власника або уповноваженого ним органу про відшкодування працівниками матеріальної шкоди, заподіяної підприємству, установі, організації;

5) працівників у питанні застосування законодавства про працю, яке відповідно до чинного законодавства попередньо було вирішено власником або уповноваженим ним органом і профспілковим органом підприємства, установи, організації (підрозділу) в межах наданих їм прав.

Безпосередньо в районних (міських) народних судах розглядаються також спори про відмову у прийнятті на роботу:

1) працівників, запрошених на роботу в порядку переведення з іншого підприємства, установи, організації;

2) молодих спеціалістів, які закінчили вищий навчальний заклад і в установленому порядку направлені на роботу на дане підприємство, в установу, організацію;

3) вагітних жінок, жінок, які мають дітей віком до трьох років або дитину-інваліда, а одиноких матерів — при наявності дитини віком до 14 років;

4) виборних працівників після закінчення строку повноважень;

5) інших осіб, з якими власник або уповноважений ним орган відповідно до чинного законодавства зобов'язаний укласти трудовий договір.

Стаття 233. Строки звернення до районного (міського) народного суду за вирішенням трудових спорів

Працівник може звернутися з заявою про вирішення трудового спору безпосередньо до районного (міського) народного суду в тримісячний строк з дня, коли він дізнався або повинен був дізнатися про порушення свого права, а у справах про звільнення — в місячний строк з дня вручення копії наказу про звільнення або з дня видачі трудової книжки.

Для звернення власника або уповноваженого ним органу до суду в питаннях стягнення з працівника матеріальної шкоди, заподіяної підприємству, установі, організації, встановлюється строк в один рік з дня виявлення заподіяної працівником шкоди.

Встановлений частиною другою цієї статті строк застосовується і при зверненні до суду вищестоящого органу або прокурора.

Стаття 234. Поновлення судом строків, пропущених з поважних причин

У разі пропуску з поважних причин строків, установлених статтею 233 цього Кодексу, районний (міський) народний суд може поновити ці строки.

Стаття 235. Поновлення на роботі та зміна формулювання причин звільнення

У разі звільнення без законної підстави або незаконного переведення на іншу роботу працівник повинен бути поновлений на попередній роботі органом, який розглядає трудовий спір.

При винесенні рішення про поновлення на роботі орган, який розглядає трудовий спір, одночасно вирішує вимоги про виплату працівникові середнього заробітку за час вимушеного прогулу або різниці в заробітку за час виконання нижчеоплачуваної роботи, але не більш як за один рік. Якщо заява про поновлення на роботі розглядається більше одного року не з вини працівника, орган, який розглядає трудовий спір, виносить рішення про виплату середнього заробітку за весь час вимушеного прогулу.

У разі визнання формулювання причини звільнення неправильним або таким, що не відповідає чинному законодавству, у випадках, коли це не тягне поновлення працівника на роботі, орган, який розглядає трудовий спір, зобов'язаний змінити формулювання і вказати в рішенні причину звільнення у точній відповідності з формулюванням чинного законодавства та з посиланням на відповідну статтю (пункт) закону. Якщо неправильне формулювання причини звільнення в трудовій книжці перешкоджало працевлаштуванню працівника, орган, який розглядає трудовий спір, одночасно вирішує вимоги про виплату йому середнього заробітку за час вимушеного прогулу в порядку і на умовах, передбачених частиною другою цієї статті.

У разі затримки видачі трудової книжки з вини власника або уповноваженого ним органу працівникові виплачується середній заробіток за весь час вимушеного прогулу.

Рішення про поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного на іншу роботу працівника, прийняте органом, який розглядає трудовий спір, підлягає негайному виконанню.

Стаття 236. Оплата вимушеного прогулу при затримці виконання рішення про поновлення на роботі працівника

У разі затримки власником або уповноваженим ним органом виконання рішення органу, який розглядав трудовий спір про поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного на іншу роботу працівника, цей орган виносить ухвалу про виплату йому середнього заробітку або різниці в заробітку за час затримки.

Стаття 237. Покладення матеріальної відповідальності на службову особу, винну в незаконному звільненні або переведенні працівника

Суд покладає на службову особу, винну в незаконному звільненні або переведенні працівника на іншу роботу, обов'язок покрити шкоду, заподіяну підприємству, установі, організації у зв'язку з оплатою працівникові часу вимушеного прогулу або часу виконання нижчеоплачуваної роботи. Такий обов'язок покладається, якщо звільнення чи переведення здійснено з порушенням закону або, якщо власник чи уповноважений ним орган затримав виконання рішення суду про поновлення на роботі.

Стаття 238. Задоволення грошових вимог

При розгляді трудових спорів у питаннях про грошові вимоги, крім вимог про виплату працівникові середнього заробітку за час вимушеного прогулу або різниці в заробітку за час виконання нижчеоплачуваної роботи (стаття 235), орган, який розглядає спір, має право винести рішення про виплату працівникові належних сум без обмеження будь-яким строком.

Стаття 239. Обмеження повороту виконання рішень по трудових спорах

У разі скасування виконаних судових рішень про стягнення заробітної плати чи інших виплат, що випливають з трудових правовідносин, поворот виконання допускається лише тоді, коли скасоване рішення грунтувалося на повідомлених позивачем неправдивих відомостях або поданих ним підроблених документах.

З цих же підстав допускається стягнення з працівників сум, виплачених їм відповідно до раніше прийнятого рішення комісії по трудових спорах при повторному розгляді спору».

2. Статтю 43 викласти в такій редакції:

«Стаття 43. Розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу за попередньою згодою профспілкового органу

Розірвання трудового договору з підстав, передбачених пунктами 1 (крім випадку ліквідації підприємства, установи, організації), 1^1 — 5, 7 і 8 статті 40 і пунктами 2 і 3 статті 41 цього Кодексу, може бути проведено лише за попередньою згодою профспілкового органу.

Профспілковий орган повідомляє власника або уповноважений ним орган у письмовій формі про прийняте рішення в десятиденний строк.

Якщо розірвання трудового договору з працівником проведено власником або уповноваженим ним органом без звернення до профспілкового органу, суд зупиняє провадження по справі, запитує згоду профспілкового органу і після її одержання або відмови профспілкового органу в дачі згоди на звільнення працівника (частина перша цієї статті) розглядає спір по суті».

3. Доповнити Кодекс статтею 43^1 такого змісту:

«Стаття 43^1. Розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу без попередньої згоди профспілкового органу

Розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу без згоди профспілкового органу допускається у випадках:

ліквідації підприємства, установи, організації;

незадовільного результату випробування, обумовленого при прийнятті на роботу;

звільнення з суміщуваної роботи у зв'язку з прийняттям на роботу іншого працівника, який не є сумісником, а також у зв'язку з обмеженнями на роботу за сумісництвом, передбаченими законодавством;

поновлення на роботі працівника, який раніше виконував цю роботу;

звільнення працівника, який не є членом професійної спілки, що діє на підприємстві, в установі, організації;

звільнення з підприємства, установи, організації, де немає профспілкової організації;

звільнення керівника підприємства, установи, організації (філіалу, представництва, відділу та іншого відокремленого підрозділу), його заступників, керівних працівників, які обираються, затверджуються або призначаються на посади органами державної влади і управління, а також громадськими організаціями та іншими об'єднаннями громадян.

Законодавством можуть бути передбачені й інші випадки розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу без згоди відповідного профспілкового органу».

4. Пункт 3 статті 133 виключити.

5. Доповнити статтю 134 новим пунктом 8 такого змісту:

«8) службова особа, винна в незаконному звільненні або переведенні працівника на іншу роботу».

6. У статті 142 слова «статути про дисципліну» замінити словами «статути і положення про дисципліну».

7. Статтю 147 доповнити частиною другою такого змісту:

«Законодавством, статутами і положеннями про дисципліну можуть бути передбачені для окремих категорій працівників й інші дисциплінарні стягнення».

8. Доповнити Кодекс статтею 147^1 такого змісту:

«Стаття 147^1. Органи, правомочні застосовувати дисциплінарні стягнення

Дисциплінарні стягнення застосовуються органом, якому надано право прийняття на роботу (обрання, затвердження і призначення на посаду) даного працівника.

На працівників, які несуть дисциплінарну відповідальність за статутами, положеннями та іншими актами законодавства про дисципліну, дисциплінарні стягнення можуть накладатися також органами, вищестоящими щодо органів, вказаних у частині першій цієї статті.

Працівники, які займають виборні посади, можуть бути звільнені тільки за рішенням органу, який їх обрав, і лише з підстав, передбачених законодавством».

9. Статтю 151 доповнити частиною третьою такого змісту:

«Протягом строку дії дисциплінарного стягнення заходи заохочення до працівника не застосовуються».

10. У найменуванні Кодексу та його тексті слова «Української РСР» замінити словом «України».

II. Визнати такими, що втратили чинність:

1. Постанову ВУЦВК і Раднаркому УРСР від 5 квітня 1930 р. «Устава про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглости» (ЗЗ УРСР, 1930 р., № 10, ст. 104).

2. Пункт 41 постанови ВУЦВК від 28 грудня 1930 р. «Про затвердження постанов, що їх ухвалила президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету між II та III сесіями ВУЦВК XI скликання» (ЗЗ УРСР, 1931 р., № 5, ст. 49).

3. Постанову ВУЦВК і Раднаркому УРСР від 5 лютого 1931 р. «Про зміну арт. 18 «Устави про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглости» (ЗЗ УРСР, 1931 р., № 3, ст. 35).

4. Постанову ВУЦВК і Раднаркому УРСР від 25 вересня 1931 р. «Про надання чинності Уставі про судоустрій УСРР в редакції 1931 року» (ЗЗ УРСР, 1931 р., № 35, ст. 280).

5. Постанову ВУЦВК і Раднаркому УРСР від 20 листопада 1932 р. «Про умови праці працівників цивільної авіації й цивільного повітроплавства» (ЗЗ УРСР, 1932 р., № 31—32, ст. 191).

6. Постанову ВУЦВК і Раднаркому УРСР від 20 грудня 1932 р. «Про зміну й доповнення устави про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглости» (ЗЗ УРСР, 1933 р., № 1, ст. 2).

7. Пункти 3 і 6 розділу «Зміцнення трудової дисципліни» постанови п'ятої сесії ВУЦВК від 12 лютого 1933 р. «Про затвердження постанов, ухвалених у період між III і V сесіями ВУЦВК, що їх, на підставі арт. 35 Конституції УСРР, має затвердити сесія ВУЦВК» (ЗЗ УРСР, 1933 р., № 12, ст. 143).

8. Указ Президії Верховної Ради УРСР від 23 листопада 1956 р. «Про внесення змін у Положення про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглості» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1956 р., № 9, ст. 152).

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
18 лютого 1992 року

Екслібрис

ГОЛОС України

відно до раніше прийнятого рішення комісії по трудових спорах при повторному розгляді спору».

2. Статтю 43 викласти в такій редакції:

«Стаття 43. Розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу за попередньою згодою профспілкового органу

Розірвання трудового договору з підстав, передбачених пунктами 1 (крім випадку ліквідації підприємства, установи, організації), 1^1 — 5, 7 і 8 статті 40 і пунктами 2 і 3 статті 41 цього Кодексу, може бути проведено лише за попередньою згодою профспілкового органу.

Профспілковий орган повідомляє власника або уповноважений ним орган у письмовій формі про прийняте рішення в десятиденний строк.

Якщо розірвання трудового договору з працівником проведено власником або уповноваженим ним органом без звернення до профспілкового органу, суд зупиняє провадження по справі, запитує згоду профспілкового органу і після її одержання або відмови профспілкового органу в дачі згоди на звільнення працівника (частина перша цієї статті) розглядає спір по суті».

3. Доповнити Кодекс статтею 43^1 такого змісту:

«Стаття 43^1. Розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу без попередньої згоди профспілкового органу

Розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу без згоди профспілкового органу допускається у випадках:

ліквідації підприємства, установи, організації;

незадовільного результату випробування, обумовленого при прийнятті на роботу;

звільнення з суміщуваної роботи у зв'язку з прийняттям на роботу іншого працівника, який не є сумісником, а також у зв'язку з обмеженнями на роботу за сумісництвом, передбаченими законодавством;

поновлення на роботі працівника, який раніше виконував цю роботу;

звільнення працівника, який не є членом професійної спілки, що діє на підприємстві, в установі, організації;

звільнення з підприємства, установи, організації, де немає профспілкової організації;

звільнення керівника підприємства, установи, організації (філіалу, представництва, відділу та іншого відокремленого підрозділу), його заступників, керівних працівників, які обираються, затверджуються або призначаються на посади органами державної влади і управління, а також громадськими організаціями та іншими об'єднаннями громадян.

Законодавством можуть бути передбачені й інші випадки розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу без згоди відповідного профспілкового органу».

4. Пункт 3 статті 133 виключити.

5. Доповнити статтю 134 новим пунктом 8 такого змісту:

«8) службова особа, винна в незаконному звільненні або переведенні працівника на іншу роботу».

6. У статті 142 слова «статути про дисципліну» замінити словами «статути і положення про дисципліну».

7. Статтю 147 доповнити частиною другою такого змісту:

«Законодавством, статутами і положеннями про дисципліну можуть бути передбачені для окремих категорій працівників й інші дисциплінарні стягнення».

8. Доповнити Кодекс статтею 147^1 такого змісту:

«Стаття 147^1. Органи, правомочні застосовувати дисциплінарні стягнення

Дисциплінарні стягнення застосовуються органом, якому надано право прийняття на роботу (обрання, затвердження і призначення на посаду) даного працівника.

На працівників, які несуть дисциплінарну відповідальність за статутами, положеннями та іншими актами законодавства про дисципліну, дисциплінарні стягнення можуть накладатися також органами, вищестоящими щодо органів, вказаних у частині першій цієї статті.

Працівники, які займають виборні посади, можуть бути звільнені тільки за рішенням органу, який їх обрав, і лише з підстав, передбачених законодавством».

9. Статтю 151 доповнити частиною третьою такого змісту:

«Протягом строку дії дисциплінарного стягнення заходи заохочення до працівника не застосовуються».

10. У найменуванні Кодексу та його тексті слова «Української РСР» замінити словом «України».

II. Визнати такими, що втратили чинність:

1. Постанову ВУЦВК і Раднаркому УРСР від 5 квітня 1930 р. «Устава про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглости» (ЗЗ УРСР, 1930 р., № 10, ст. 104).

2. Пункт 41 постанови ВУЦВК від 28 грудня 1930 р. «Про затвердження постанов, що їх ухвалила президія Всеукраїнського центрального виконавчого комітету між II та III сесіями ВУЦВК XI скликання» (ЗЗ УРСР, 1931 р., № 5, ст. 49).

3. Постанову ВУЦВК і Раднаркому УРСР від 5 лютого 1931 р. «Про зміну арт. 18 «Устави про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглости» (ЗЗ УРСР, 1931 р., № 3, ст. 35).

4. Постанову ВУЦВК і Раднаркому УРСР від 25 вересня 1931 р. «Про надання чинності Уставі про судоустрій УСРР в редакції 1931 року» (ЗЗ УРСР, 1931 р., № 35, ст. 280).

5. Постанову ВУЦВК і Раднаркому УРСР від 20 листопада 1932 р. «Про умови праці працівників цивільної авіації й цивільного повітроплавства» (ЗЗ УРСР, 1932 р., № 31—32, ст. 191).

6. Постанову ВУЦВК і Раднаркому УРСР від 20 грудня 1932 р. «Про зміну й доповнення устави про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглости» (ЗЗ УРСР, 1933 р., № 1, ст. 2).

7. Пункти 3 і 6 розділу «Зміцнення трудової дисципліни» постанови п'ятої сесії ВУЦВК від 12 лютого 1933 р. «Про затвердження постанов, ухвалених у період між III і V сесіями ВУЦВК, що їх, на підставі арт. 35 Конституції УСРР, має затвердити сесія ВУЦВК» (ЗЗ УРСР, 1933 р., № 12, ст. 143).

8. Указ Президії Верховної Ради УРСР від 23 листопада 1956 р. «Про внесення змін у Положення про дисциплінарну відповідальність порядком підлеглості» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1956 р., № 9, ст. 152).

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
18 лютого 1992 року

Екслібрис тижня

СИМВОЛИ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ

Гімни, написані протягом багатьох років українськими митцями, — то, передусім, пісні, які, немов спів сурми, кликали до боротьби за волю, за державну незалежність України, будили нашу приспану національну свідомість, звільняли від рабського страху, піднімали з колін. «Душу й тіло ми положим за нашу свободу. І покажем, що ми, браття, козацького роду», — співається в пісні Михайла Вербицького «Ще не вмерла Україна», мелодія якої стала Державним гімном нашої відродженої держави.

Слава Україні!
Тернопіль
Українські пісні-гімни
Історія та родовід

Ідеал свободи, ідеал державної незалежності України — то квінтесенція усіх пісень, які ми слухаємо з трепетом у серці і стоячи. Від Шевченкового «Заповіту», мелодію до якого написав Гордій Гладкий, до відомої стрілецької пісні «Ой у лузі червона калина». Чи не тому ці мелодії ще донедавна здебільшого були викреслені з нашого духовного вжитку цензорським олівцем.

Скажіть, чи вам доводилося зустрічати в якомусь виданні творів Франка вірш «Не пора, не пора»? Звичайно, що ні. Та й не міг він з'явитися в радянські часи, бо добре віддзеркалює політичну орієнтацію великого поета.

Не пора, не пора, не пора
Москалеві й ляхови служить!
Довершилась України кривда стара —
Нам пора для України жить!

А в дорадянський період пісня «Не пора, не пора» (спочатку в основу музики лягла старовинна маршова німецька мелодія, яку згодом опрацював Денис Січинський) була однією з найпопулярніших на західноукраїнських землях.

А ті пісні, що вряди-годи й звучали, як той же «Заповіт» чи «Вічний революціонер», витрактовувалися компартійними «комендантами» нашого мистецтва як пронизані більшовицькими ідеями і прагненнями твори, хоч нічого подібного там і близько немає. Звісно, окрім слова «революціонер». Але революціонери бувають не тільки з ленінського оточення, а й українські, які відстоювали (і відстоюють!) національну ідею, державну незалежність своєї Батьківщини.

То правда: сьогодні нам уже ніхто не дозує, що маємо співати і де співати, але ми тільки підступаємо до тих багатих пластів української пісні — нашого чи не найбільшого духовного скарбу. Бо багато з нас, окрадених і розбуджених, але не знищених, лише прислухається до тих мелодій, на яких виховувалися цілі покоління борців за незалежну Україну. А вже про витоки цих мелодій, про їх авторів нерідко не мають і найменшого уявлення. Чи ще гірше — з яничарською брутальністю називають їх «націоналістичними», «бандерівськими» та іншими.

Невігластво завжди небезпечне. А тим паче — войовниче. І знешкодити його можна тільки просвітницькою роботою. Поміркованою, ненав'язливою.

Таким і видається мені крок редакції незалежного часопису «Тернопіль», перше число якого за цей рік повністю приурочене українським пісням-гімнам, розповідає про історію їх створення. По суті, маємо своєрідну антологію цього пісенного жанру, укладену з трьох розділів: «Пісня як поклик до борні за волю», «Величальна Богові, рідній землі і народу» і «Любіть Україну і пісню її солов'їну». Поруч з піснями, які, так би мовити, вже набули постійної прописки в нашому молодому суспільстві, звучать на мітингах, святах і концертах, таких, як скажімо, «Молитва за Україну», «Чуєш, брате мій», «За Україну», часопис подає і зовсім маловідомі. Як «Гімн безсмертної батави», слова якого ще на початку нинішнього століття написав відомий поет Василь Пачовський. А ось автор музики невідомий. Найімовірніше, як зазначає «Тернопіль», що мелодійні крила цьому гімну дав народ півстоліття тому, коли створювалася Українська Повстанська Армія. Саме її вояки виповідали співом свої наміри, ніби присягали своєму нещасному народові: «Нас не злякають танки ні канони. Ми славим правду, Бога, новий світ...».

Думаю, що для багатьох читачів журналу стане одкровенням й інша урочиста пісня — «Зродились ми великої години», яка є партійним гімном Організації Українських Націоналістів. Очевидно, з часу його створення — а написаний він у Празі в 1929 році — з'явилося кілька текстових варіантів цього гімну. Часопис друкує один з них, записаний у Тернополі.

Відрадно, що укладачі цього спеціального випуску журналу «Тернопіль» не обмежили свій вибір лише одними нотами і текстами пісень та розширеними коментарями до них, а пропонують читачам багатющий літературний матеріал, який дає можливість глибше зрозуміти найсокровенніші й вічні символи української нації. По суті, під обкладинкою цього числа зібрано цілу антологію українського вірша, в якому виразно вчувається осанна рідному народові, його невмирущій мові, його незнищенному духу. Від фрагментів з Франкових «Великих роковин» і з Сосюриного «Мазепи» до поезій Ліни Костенко, Миколи Вінграновського і Дмитра Павличка. А також друкуються уривки прозових творів Наталени Королевої, Уласа Самчука, Івана Багряного, Олеся Бабія та інших. Як і «Молитва слуги Божого митрополита Андрея Шептицького за український народ». Певна річ, що подібного поки що не знайдете в жодних шкільних читанках чи хрестоматіях. Отож закономірно, що спеціальний випуск часопису «Тернопіль» укладено на замовлення Міністерства освіти України, Тернопільського обласного управління народної освіти та інституту вдосконалення вчителів.

У цій книжці, адресованій, передусім, молодому читачеві, якому вже завтра своїм розумом, своїм талантом доведеться розбудовувати молоду державу в центрі Європи, не знайдете бодай найменшого натяку на духовну вбогість або національне пігмейство. Тут кожна сторінка, кожна строфа дихає Україною, справжньою синівською любов'ю до неї. Хоч нерідко і постає ця любов з болю, з якогось фатального безсилля щось переінакшити, поліпшити, змінити. Як у вступі до поеми «Мазепа» Володимира Сосюри:

Твої шляхи — відчай і камінь,
Така прекрасна й, мов на гріх,
Ти плодиш землю байстрюками —
Багном і гноєм для других.

У голові твоїй — макуха:
Хіба ж ти можеш жить сама,
Російсько-польська потаскуха,
Малоросійськая тюрма.

Веди ж, безумна, до загину
Мене на розстріли і жуть...
Ах, я люблю тебе, Вкраїно,
І сам не знаю, що кажу.

Ось тільки шкода, що ця антологія української пісні-гімну, яка побачила світ 100-тисячним тиражем, видана на звичайнісінькому газетному папері. Та, зрештою, це не головне. Головне в тому, щоб написане жило в наших душах. Щоб воно, нарешті, стало нашою Правдою, нашою Совістю.

Володимир
КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Найкращий спосіб запобігти знецінення ваших карбованців — придбати акції надійних емітентів

Фірма «ВЕКОБА-ТРАСТ» — офіційний розповсюджувач акцій інвестиційного Товариства Акціонерів «Інтелінвест» — пропонує прості та привілейовані іменні акції «Інтелінвест».

Придбавши акцію «Інтелінвест», Ви станете співвласником товариства із статутним фондом 100 мільйонів карбованців, вкладених в високоякісне обладнання, унікальні технології, захищені патентами, які визнані навіть у США. Майно товариства, співвласником якого Ви станете постійно дорожчає, тобто підвищується вартість Вашого капіталу — придбаної акції. Ви одержуватимете також дивіденди по придбаних акціях на рівні не нижче 25% річних по привілейованих і 15% річних по простих акціях.

Основні напрямки розвитку «Інтелінвест» це:

— Нові будівельні технології
індустрія малоповерхового будівництва

— Нові мембранні технології
генератор реагентночистого кисню

— Нові технології ендоекології
переробка промвідходів без захоронення

— Нові ресурсозберігаючі технології
датчики якості згорання палива на ТЕС

— Нові розробки в машинобудуванні
комплекси для видобутку мінеральної сировини

— Нові розробки приладобування
«говорячі» годинники та інше

— Нове математично-програмне забезпечення
програми для бортових ЕОМ

— Нові технології енергетики
немеханічні генератори електроструму

— Нові водно-спортивні технології
виготовлення водних мотоциклів

Придбати акції Інвестиційного Товариства Акціонерів «Інтелінвест» за карбованці можливо лише за умови, що Ви заповните наведену нижче заявку та перекажете на розрахунковий рахунок 700161718/467108 Економбанк-Динамо в Київському міському управлінні Національного банку України, МФО 322249, гроші із розрахунку 1080 карбованців за кожну придбану акцію. Зразки заповнених документів (заявка та платіжні доручення) наведено нижче. Заповнений бланк заявки разом із квитанціями про переказ грошей в оплату акцій (1000 карбованців) та реєстраційного збору (80 карбованців) Ви маєте надіслати за адресою: 252107, м. Київ, проспект 40-річчя Жовтня, 118-Б. «ВЕКОБА-ТРАСТ».

Після одержання фірмою «ВЕКОБА-ТРАСТ» Вашої заявки та квитанцій про оплату, Ваше ім'я буде внесено до реєстру акціонерів І.Т.А. «Інтелінвест», а Вам буде надіслано посвідчення акціонера.

Кожна особа має право придбати лише 10 акцій І.Т.А. «Інтелінвест». Привілейовані акції продаються в кількості не більш 4 акцій на одну особу, лише особам, які сплатили вартість 6 простих акцій.

Розміщення акцій створюється на умовах конкурсу заяв. Розглядаються лише заявки, відправлені до 1 червня 1992 року.

По заявках, відправлених після 30 квітня, реалізація акцій буде здійснюватися за курсовою вартістю, тобто значно дорожче.

По додаткову інформацію звертайтесь по телефону в місті Києві (044) 293-34-82, І.Т.А. «Інтелінвест» — 212-09-36.

ЗАЯВКА

Прошу зарезервувати за мною акції І. Т. А. «Інтелінвест»
у кількості ____________ штук.
Про себе повідомляю: ____________
Прізвище, ім'я, по батькові ____________
Організація (для юридичних осіб) ____________
Адреса ____________
Паспорт (тільки для громадян) серія ______ № ____________
Сплачена сума: ____________ крб. ____________
(дата)
____________ місто ____________
(найменування банку, поштового відділ.)
Тип платіжного документа № ____________
Підпис (для громадян) ____________
Печатка (для організацій) ____________

Филиал сберегательного — Ф. № 187
банка № ________ **ПОРУЧЕНИЕ ВКЛАДЧИКА**
« » ____________ 19 г. **ПО СЧЕТУ №** ______
Иванов Иван Иванович
(фамилия, имя, отчество)
о перечислении на расчетный счет № ____________
700161718/467108 в «Экономбанк-Динамо»
(наименование)
г. Киева в гор. упр. Национального банка
(наименование организации)
Украины, МФО 322249, в уплату за регистрацию
(вид платежа)
№ ____________
(лицевого счета, обязательства и т. д.)
Сумма 80 руб. 00 коп. (подпись)
Пеня ____ руб. ____ коп. (подпись вкладчика)
Всего ____ руб. ____ коп.

Филиал сберегательного — Ф. № 187
банка № ________ **ПОРУЧЕНИЕ ВКЛАДЧИКА**
« » ____________ 19 г. **ПО СЧЕТУ №** ______
Иванов Иван Иванович
(фамилия, имя, отчество)
о перечислении на расчетный счет № ____________
700161718/467108 в «Экономбанк-Динамо»
(наименование)
г. Киева в гор. упр. Национального банка
(наименование организации)
Украины, МФО 322249, в уплату за акцию
(вид платежа)
«Интелинвест» № ____________
(лицевого счета, обязательства и т. д.)
Сумма 1000 руб. 00 коп. (подпись)
Пеня ____ руб. ____ коп. (подпись вкладчика)
Всего ____ руб. ____ коп.

Інвестиційна фірма «ВЕКОБА-ТРАСТ» — до Ваших послуг на ринку цінних паперів!

КРУПНЕЙШАЯ СТРУКТУРА МЕЖРЕГИОНАЛЬНОЙ ТОРГОВЛИ

УНИВЕРСАЛЬНАЯ УКРАИНСКО-СИБИРСКАЯ БИРЖА

ПРЕДСТАВЛЯЕТ БРОКЕРСКИЕ ФИРМЫ

СПИСОК БРОКЕРСКИХ КОНТОР

Номер 271
Название Арендное предприятие Харьковский з-д «Оргтехника»
Адрес 310140, г. Харьков-140, пр. Гагарина, 20
Телефоны 21-40-48; 21-21-39
Телефакс 21-85-22

Номер 272
Название Кооператив «Униброк»
Адрес 257010, г. Черкассы, ул. Сумгаитская, 14
Телефон 66-43-82; 66-58-61

Номер 280
Название Брокерская фирма «Харьковславснаб»
Адрес 310022, г. Харьков, Госпром, 1-й подъезд, 2-й этаж, ком. 45
Телефон 43-17-48; 47-82-18
Факс 47-85-60

Номер 281
Название Фирма «Имакс»
Адрес 310095, г. Харьков, ул. Танкопия, 13/4, кв. 63
Телефон 92-63-91; 47-75-90

Номер 282
Название Торгово-индустриальная фирма «Дикое поле» ЛТД
Адрес 310204, г. Харьков, ул. Ахсарова, 19, кв. 61
Телефон 38-84-06

Номер 283
Название Государственное предприятие производственно-технологической комплектации проектно-строительной фирмы «Закарпатстрой»
Адрес Закарпатская обл., г. Ужгород, ул. Лаврищева, 53 «а»
Телефон 3-70-29

Номер 284
Название Малое предприятие «Надежда»
Адрес 274022, г. Черновцы, ул. Герцена, 1 «а»
Телефон 3-04-53; 3-01-70

Номер 285
Название Фирма «Скан»
Адрес 312640, г. Купянск Харьковской обл., пер. Узенький, 3 «а»
Телефон 5-56-39

Номер 286
Название Харьковское учебно-производственное объединение «Электросвет»
Адрес 310036, г. Харьков, ул. Ковтуна, 50
Телефон 52-51-44; ОМТС 52-51-48

Номер 287
Название Фирма «Кентавр ЛТД»
Адрес г. Харьков, ул. Олимпийская, 23 «а»
Телефон 22-60-00

Номер 288
Название Общество с ограниченной ответственностью «Томс»
Адрес 310002, г. Харьков, ул. Дзержинского, 1
Телефон 43-16-11; 43-06-48; 43-03-98

Номер 289
Название Акционерное общество «Деловой центр»
Адрес г. Могилев, ул. Первомайская, 18
Телефон 22-83-55; 22-83-93

Номер 290
Название МГП «Энергоснабкомплект»
Адрес 310046, г. Харьков, ул. Багратиона, 6
Телефон 94-14-34

Номер 291
Название Войсковая часть 03309
Адрес 313720, Харьковская обл., г. Змиев
Телефон 2-33-37; 2-33-31

Номер 292
Название Малое предприятие «Сезам»
Адрес 252065, г. Киев, бульвар Ивана Лепсе, 57/38, к. 125
Телефон 484-34-78

Номер 293
Название Государственное малое предприятие Коммерческо-информационный центр «Контакт»
Адрес 282000, г. Тернополь, ул. Кн. Острожского, 14
Телефон 5-24-33; 2-33-96

Номер 294
Название Общество с ограниченной ответственностью «Диакор-П» ЛТД
Адрес 310002, г. Харьков, ул. Сумская, 36/38, кв. 77
Телефон 47-41-14

Номер 295
Название Акционерное общество «Трактор»
Адрес 310007, г. Харьков, ул. И. Соколова, 3
Телефон 93-80-44
Факс 22-63-03

Номер 296
Название Малое предприятие «ЭРТ»
Адрес 310005, г. Харьков, ул. Б. Хмельницкого, 11
Телефон 23-41-18; 22-79-69

(Продолжение, начало в газетах «Посредник» от 14.01.1992, «Демократична Україна» от 11.01. 1992, «Рабочая газета» от 27.12.1991. «Голос Украины» от 27.03.1992 г.).

Номер 297
Название Общество с ограниченной ответственностью «Время»
Адрес Харьковская обл., Харьковский район, п. Высоцкий, ул. Театральная, 20
Телефон 29-42-32; 29-44-32

Номер 298
Название Украинская межреспубликанская научно-производственная фирма «Сузір'я»
Адрес 252032, г. Киев, ул. Коминтерна, 13
Телефон 296-84-01; 293-61-19

Номер 299
Название Товарищество с ограниченной ответственностью Маркетинговый центр «Консул»
Адрес 334877, Кр. АССР, г. Феодосия, пгт Шебетовка, ул. Ленина, 27
Телефон (06556) 4-13-03

Номер 3300
Название Общество с ограниченной ответственностью «Гермес» ЛТД
Адрес 310000, г. Харьков, пр. Московский, 60 (гост. «Харьков», корп. 1, к. 112)
Телефон 45-61-12

Номер 331
Название Брокерская контора «Кондор»
Адрес 310082, г. Харьков, ул. Харьковских Дивизий, 7/3
Телефон 92-82-97

Номер 332; 333
Название СО «Сервис-резерв»
Адрес г. Москва, а/я 17
Телефон 256-15-42
Факс 256-15-42

Номер 334
Название Корпорация «Манта»
Адрес 423838, г. Набережные Челны, а/я 62
Телефон (8-8439) 57-19-36, 57-17-25

Номер 335
Название Малое предприятие «Ирбис ЛТД»
Адрес 250000, г. Чернигов, ул. Воровского, 10, а/я 1345
Телефон (046) 7-22-76
Факс (046) 4-42-94

Номер 336
Название Фирма «Мир» ЛТД
Адрес г. Харьков, ул. Немышлянская, 169
Телефон 97-30-17

Номер 337
Название РКОПО «Узкомбытоптторг» Госкоопснаба Республики Узбекистан
Адрес 700022, г. Ташкент, ул. Усман-Насыра, 1 проезд, д. 8
Телефон 53-70-15; 53-62-52

Номер 338
Название ЧМП фирма «Блик»
Адрес 310024, г. Харьков, ул. Гуданова, 16
Факс 23-40-05
Телефон 43-19-50

Номер 339
Название Харьковское коллективное производственно-торговое предприятие «Эпос»
Адрес 310013, г. Харьков, ул. Шевченко, 24
Телефон 43-29-70
Факс 43-33-28

Номер 340
Название Смешанное товарищество «Маркетинг»
Адрес 682080, Хабаровский край, п. Чегдомын Верхнебуреинского района, ул. Пушкина, 50
Телефон 9-11-95; 9-21-90

Номер 341
Название Малое частное предприятие «Грим»
Адрес г. Харьков, ул. Каштановая, 14
Телефон 52-60-06; 92-02-54.

Номер 342
Название Фирма «Мебель»
Адрес 310003, г. Харьков, ул. Кооперативная, 3/4
Телефон 23-21-96; 22-11-21

Номер 343
Название Акционерное общество «Сумская коммерческая компания»
Адрес 244030, г. Сумы, ул. Садовая, 33
Телефон 2-27-24
Факс 2-25-28

Номер 344
Название Кооператив «Информатор»
Адрес г. Харьков, ул. Данилевского, 10
Телефон 43-34-69

Номер 345
Название Акционерное общество «Акватехника»
Адрес 350011, г. Краснодар, ул. Димитрова, 20
Телефон 39-33-54 (Краснодар), 52-25-35 (Харьков)

Номер 346
Название Государственное акционерное объединение «Спортинвест»
Адрес 119871, г. Москва, ГСП-3, Лужнецкая наб., 8
Телефон 247-12-25; 201-19-88;
Факс 248-08-14

Номер 347
Название МЧП «Гефест»
Адрес 310099, г. Харьков, ул. Автогенная, 12

Номер 348
Название Торгово-посредническая фирма «Арникс»
Адрес 260100, Житомирская обл., г. Коростень, ул. им. В. И. Ленина, 19
Телефон 4-13-17; 4-15-65
Факс 4-13-17

Номер 349
Название Малое государственное предприятие «Здоровье»
Адрес 310086, г. Харьков, ул. 23, Августа, 8, кв. 61
Телефон 32-48-51

Номер 350
Название Брокерская контора «Паритет-ЛТД К»
Адрес 310058, г. Харьков, ул. Данилевского, 38
Телефон 21-87-54

Номер 351
Название Малое коллективное предприятие «Гарант»
Адрес 349300, Луганская обл., г. Красный Луч, ул. Орджоникидзе, 29
Телефон 2-22-97

Номер 352
Название Малое научно-производственное предприятие «Волкко»
Адрес 277050, г. Кишинев, ул. С. Альенде, 1, кв. 92
Телефон 63-56-32; 55-83-92; 62-18-34; 57-59-86

Номер 353
Название В/ч 34339
Адрес 334808, Крым, г. Феодосия, ул. Горького, 19
Телефон 3-22-80; 3-22-79; 3-25-20; 3-22-81

Для деловых людей!

С 1 февраля 1992 г. торговые сессии проводятся ЕЖЕДНЕВНО:

Кроме закрытых торгов, проводимых для членов биржи по четвергам и пятницам, в понедельник, вторник, среду действуют

ОТКРЫТЫЕ ТОРГИ

В них участвуют как Брокерские фирмы УУСБ, так и предприятия, организации и фирмы, получившие статус временных членов биржи.

К вниманию участников торгов УУСБ представляется товар общим объемом более 4 млрд. руб., в том числе нефть и нефтепродукты, лес и лесоматериалы, уголь, черные и цветные металлы, стройматериалы, широкий спектр продукции машиностроения, легкой и пищевой промышленности.

Если вы хотите самостоятельно представлять интересы своего предприятия, мы поможем вам в этом.

После заключения договоров о временном членстве и внесении залоговой суммы в 50 тыс. руб. Вы — участник открытых торгов УУСБ.

310001, г. Харьков, пр. Гагарина, 4
Контактные телефоны (0572)
21-98-38, 21-74-96 (факс),
21-97-28 (факс).
Телетайп 125172 БЮРО Модем (0572) 21-05-55.

(Продолжение следует).

Ветерани

ПІСЛЯ ТОГО, ЯК ДОЖИВ ДО ПЕНСІЇ...

НИНІШНЯ наша дійсність сприймається старшим поколінням як страхітливий сон. До кричущих матеріальних нестатків додається ще й душевний біль: все, чим жили ветерани, безапеляційно перекреслюється, нерідко ганьбиться їхня багаторічна праця на користь свого народу. Навіть перемогу над фашизмом дехто вже ставить їм в докір.

Але особливо жахливого удару пенсіонерам завдала так звана «лібералізація» цін. Вона відкинула мільйони ветеранів війни і праці за межу бідності. Це викликало глибоке їхнє занепокоєння, змушує шукати шляхи соціального захисту.

Зважаючи на ситуацію, яка склалася, Київська обласна рада ветеранів війни, праці і Збройних Сил останнім часом прагне якнайтісніше співпрацювати з облярно відвідує працівник сільської соціальної служби, приносить харчі, допомагає, підбадьорює.

Поряд з програмою «Турбота» в цьому та інших селах Київщини діє програма «Подвір'я». Сільські пенсіонери області вирощують нині на своїх городах майже третину овочів, виробляють чверть загальнообласного обсягу молока і м'яса. Тому особливою турботою сільських Рад, ветеранських організацій колгоспів і радгоспів є нині забезпечення ветеранів посівним матеріалом, допомога їм щодо придбання добрив, концкормів для худоби, оранки городів. Добре дбають про це керівники Рад, колгоспів і радгоспів Броварського, Обухівського, Миронівського та ряду інших районів. Особливо схвальні відгуки на адресу сільради можна почути від пенсіонерів села Жердова Броварського району, де головою Ради М. Талах. До речі, жердівські пенсіонери не лише сповна забезпечують себе городиною, а й продають багато картоплі, овочів, молока і м'яса через радгосп та на ринках Києва.

ласною Радою народних депутатів, облпрофрадою, обласним відділенням Фонду милосердя і здоров'я, комітетом Червоного Хреста, іншими громадськими організаціями. Для координації дій цих організацій щодо соціального захисту населення створено громадську координаційну раду, яку очолила заступник голови Київського облвиконкому С. Кравцова. Координаційні ради діють також в містах і районах області.

Розпочали ми з того, що колективно проаналізували виконання планів поліпшення умов життя і побуту ветеранів, передбачених обласною програмою «Турбота» на 1991—1995 роки.

Питання, вирішення яких потребує значних коштів, оперативно виносимо на розгляд виконкомів міських і районних Рад народних депутатів. З особливою увагою ставляться до наших пропозицій депутати Ірпеня, Кагарлицької, Яготинської, інших районних Рад.

Є немало місцевих Рад, які в цей критичний час роблять все можливе, щоб полегшити біль людей старшого покоління. Вони наполегливо реалізують заходи, намічені програмою «Турбота». Так, зокрема, спільно працюють виконком Полого-Вергунівської сільської Ради і правління колгоспу імені Кірова Переяслав-Хмельницького району. Тут взяли на облік всіх пенсіонерів, вони, можна сказати без перебільшення, відчувають справжню турботу про себе. Сільрада і колгосп визначили ветеранам певні доплати до пенсій, регулярно видають їм продукти харчування, допомагають обробляти городи, ремонтувати житло, завозять паливо. І не дивно, що тут нерідко можна почути слова вдячності на адресу місцевих керівників — голови сільради Кравченка і голови колгоспу Качкалди.

Самотня пенсіонерка П. Карнаух говорить:

— На схилі літ лишилася я сама... Спасибі, турбуються про мене і сільрада, і колгосп. Не сиджу без борошна, цукру, інших продуктів, яких у крамниці не завжди купиш. Хоч я б ще й сама деколи змогла ходити до магазину, але мене регу-

Приклад дбайливої турботи про своїх колишніх кадрових робітників, а нині пенсіонерів, подають і керівники ряду промислових підприємств. Зокрема, на Фастівському машинобудівному заводі, де директором І. Рогальський, а головою заводської ради ветеранів І. Буторін, кожен пенсіонер відчуває себе повноправним членом трудового колективу.

Зростання цін, нічим не виправданий хаос у торгівлі, що з кожним днем все відчутніше б'є по малоімущих, спонукали президію нашої обласної ради ветеранів звернутися до Київської обласної Ради народних депутатів, її виконкому з настійним проханням здійснити ряд невідкладних заходів щодо соціального захисту пенсіонерів. Домовилися запровадити картки на одержання молочних виробів та інших найнеобхідніших товарів у спеціалізованих магазинах або їх відділах за доступними цінами для ветеранів, які мають пенсію, нижчу за мінімальну зарплату. А для тих, хто потрапив у найскрутніше становище (це здебільшого одержувачі соціальної пенсії), організувати безплатні обіди. Наполягаємо також на відкритті спеціальних магазинів для продажу ветеранам речей першої необхідності — одягу, взуття, посуду за доступними цінами — по картках чи талонах; за ветеранами, які мають пенсію, нижчу від мінімальної зарплати, а також інвалідами, учасниками війни зберегти розцінки комунальних послуг, що діяли до 1 січня 1992 року. Жорстока дійсність примусила нас просити облвиконком, щоб він зобов'язав комунальні служби хоронити померлих самотніх пенсіонерів за рахунок місцевого бюджету, а учасників війни — відповідно до військових ритуалів.

Впевнені: лише поєднавши зусилля усіх організацій гуманного спрямування, ми зможемо поставити заслін зубожінню соціально не захищених верств населення, полегшити буття немічним.

Тісно співробітничають, наприклад, васильківська міська рада ветеранів і міська комісія Фонду милосердя і здоров'я. Вони спільно проводять благодійні акції, вишукують для цього необхідні кошти. Де їх взяти? Пожертвувань підприємств, кооперативів надходить все менше. Але васильківці — люди підприємливі. Вони звернулися до трудових колективів міста, які випускають товари народного споживання підвищеного попиту (холодильники, праски тощо), попросили їх виробити певну кількість цих товарів понад план, щоб продати на аукціоні. Цю ідею підтримали голова міськвиконкому В. Попович, керівники ряду підприємств. Аукціон відбувся. Він приніс немалу фінансову вигоду. Зароблені кошти спрямували на допомогу тим, хто її особливо потребує.

А ось ще один приклад. У Білій Церкві створено «Орден милосердя» — організацію, яка об'єднала товариство інвалідів, місцеві організації ветеранів, афганців, чорнобильців, міський центр по соціальному обслуговуванню самотніх непрацездатних громадян. У місті проживає понад 30 тисяч пенсіонерів, 4 тисячі 200 інвалідів, 630 сімей загиблих воїнів, близько 500 самітніх літніх громадян, які потребують постійної допомоги. «Орден милосердя» робить все можливе, щоб полегшити їх життя. Київська обласна рада ветеранів всіляко підтримує таке поєднання зусиль благодійних організацій, дбає про те, щоб кошти на благодійні заходи витрачалися ощадливо, за призначенням.

Але є офіційні органи місцевої влади, які не рахуються не тільки із законами етики, моралі, але й з юридичними нормами, організовують похід проти людей, чиї заслуги перед народом незаперечні. Сесія Бориспільської міськради, наприклад, в одному з своїх рішень записала: «...припинити дію пільг для Героїв Соціалістичної Праці». Ми поцікавилися: хто ж вони, бориспільські Герої? Виявилося, що це колишні тракторист і бульдозерист. Чим же вони завинили перед Україною, перед бориспільськими депутатами?

А хіба не дивує те, що серед 150 депутатів Київської обласної Ради немає жодного ветерана війни чи праці? Скажете, демократія, волевиявлення народу? Зовні ніби так. Але ж третина виборців — то представники старшого покоління, а їхнього посланця в обласному органі державної влади — жодного. Чи ж справедливо це? Чи не є це свідченням втрати поваги до шанованих в усьому світі батьків і дідів?

Отож і доводиться ветеранам покладатися на власні сили, кликати на допомогу всіх тих, хто здатний нас почути. Нещодавно повідомлялося у пресі, що Президент Л. Кравчук в розмові з головою Української ради ветеранів війни, праці і Збройних Сил генералом армії І. Герасимовим сказав, що він особисто і уряд України робитимуть все можливе, щоб забезпечити гідне життя людям старшого покоління. Це все ляє оптимізм і надію.

Суспільство все виразніше розмежовується на багатих і бідних. Багаті приватизують майно, колосальні матеріальні цінності переходять у власність так званих цивілізованих кооператорів, бізнесменів, а ті, хто створював ці багатства своїми мозолями і потом, кому вони по праву належать, залишаються ні з чим.

У такій складній суспільно-політичній обстановці ветерани війни і праці звертаються до Верховної Ради України з проханням невідкладно прийняти Закон про соціальні гарантії ветеранам війни і праці та про основні засади соціального захисту громадян похилого віку. Адже пенсіонер — перспектива кожного.

Зробити життя старшого покоління гідним людей суверенної України — справа її престижу. Ми ж, чесні і вірні її громадяни, активно сприятимемо економічному і духовному піднесенню Української держави, щоб посіла вона гідне місце в сім'ї розвинутих держав Європи і всього світу.

Андрій ШУЛЬГА,
голова Київської обласної ради ветеранів війни, праці і Збройних Сил.

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради України

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО

Редколегія:
Анатолій ГОРЛОВ перший заступник головного редактора
Олександр БІЛИК заступник головного редактора
Олександр ЄМЕЛЬЯНОВ член-кореспондент АН України
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ оглядач, завідуючий відділом культури
Леонід САМОЙЛЕНКО заступник головного редактора
Борис СИДОРЕНКО заступник головного редактора
Анатолій СОЛОНСЬКИЙ редактор відділу кореспондентської мережі
Віталій СУДДЯ відповідальний секретар

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Засновник — Верховна Рада України.

Адреса редакції: 252047 Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ:
Для довідок — 441-89-61 441-89-46 441-88-17
телефакс — 224-72-54
Відділ реклами — 441-89-44

Редакція розглядає рукописи, подані в першому примірнику машинопису.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

Залишаємо за собою право виправляти мову і скорочувати матеріали.

Рукописів не повертаємо.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Пересиланням скарг у різні інстанції редакція не займається.

Звертайтеся, будь ласка, безпосередньо до відповідних органів влади.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955

Загальний тираж у березні 363352.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047 Київ, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311058.

1 2 3 4 5 6 7 8 9